

Dyalogus

Sextus

hūt et ruinas. Ista igit̄ ruinā nō deo imputāda est. sed infecto et pesti
fero corpori. quod a ruinosa et corrupta carne p̄mi parēns descendit. de cui
ius p̄t̄o quicqđ maluolū vel miser in aia et carne posteritas patet
origine dicitur. **D̄n̄c̄s.** Sed nūqđ ipa. ppagatio seu generatio de
se trāmittit in posteros ipsam qua cernim⁹ vtriusq; hōis corruptio-
nē. **Raymūd̄s.** Nō ipa generatio sed generatio libido. q̄ genera-
tio de coi lege ruine cūngit. Nā an p̄t̄i fuisse utiq; ppagatio. sed
libido nulla fuisse. Certe vidissi nūc mi dñsce miserabilē hōis cor-
rupti tragediā lucu et lachrymis plenā. **D̄n̄c̄s.** Uidi fateor op-
time m̄gr. et incōsolabili dolore p̄cussus sum nec ullaten⁹ potero re-
spirare nisi ostēderis mihi q̄bo remedij tā ingētia poterūt hōis ma-
la reformari. **Raymūd̄s.** An me q̄r̄ esto. in primo ē vt p̄soleris
Ulez q̄ ternis prādi⁹ horā instare queo ut v̄sq; post meridiem pre-
stoleris. **Dominicus.** Pareo libens.

¶ Hunc quintus dyalogus. de multiplici lapsu humani ḡnis. et
q̄ p̄ vnum cecidimus omnes

¶ Incipit sextus dyalogus. de reparatōe lapsi hōis. et q̄ p̄ vnu
omnes coniurgimus.

Qualis et q̄ magna sit homi-
nis obligatio p̄ iniuria et offensa dei

Capit. lvi.

Raymūd̄s. Prūs̄ loquamur q̄uo possit collapsus et co-
fractus hō repari necesse ē dicere de magnitudine offensae. et
de maxima obligatōe iniurie quā hō p̄terius et inobedies-
tūtū in deū maximū p̄etravit. Tūc p̄mū tibi sapientia magnitudo
et dulcedo remediij. cū magna egititudinis acerbitate agnoueris.

D̄n̄c̄s. Rurum (v̄ video) me ad lachrymas mittis. **Raymū-
d̄s.** Ira oīo necesse ē. Nunq; nec humilis nec grat⁹ tuo medico si-
es nisi egititudinis tue morbi ad liqdū dēphēdens. Nō putabis me.
dicū tibi oportūnū fuisse nisi dū vulner tuor⁹ desperata putredinem
intuitus fueris. **D̄n̄c̄s.** Si sic necesse ē facito ut voles. **Ray-
mūd̄s.** Ut magnitudinē culpe atq; offensae agnoscas. ope⁹ te non
nulla ataduertare.

Primū est. q̄ oīs offensa tati ē estimāda tantuq;
ponderāda q̄ta ē ipa q̄ offendit persona. Lū igit̄ sit de⁹ infinite maiestatis.
sapietie et bonitatis. ideo iniuria in deū cōmissa ē penitus infi-
nitā. **D̄n̄c̄s.** Vnde palā intueror q̄ tē offendit obligat se ad in-
finitā atq; interminabile penā. **Raymūd̄s.** Sc̄m est. nā ergo iniuria
in deū cōmissa ledit ac restrīctit q̄tū ex se ē honorē et gloria dei q̄ c̄st.
infinitus. sō talis in hoīe cōceptus fit infinitus et ad infinitam obli-
gat amaritudinē. Tertiū sūb̄o sp̄lesset in obseruatōe mādati volu-

Capitulum LVI

Dicit deus infinitum bonum et meritum interminabile meruiisset. quod enim facit quod
principit deus obligat deum sibi ut primi referat infinitum. Igis quoniam homo facit
quod philibet deus obligat se deo ad demeritum et ad supplicium sempiter-
num. Faciendo itaque quod odit atque aspernat deus plus opacum de malo quam deus.
Illi opatus est bonum. Nam deus misericordia eius maxima tamen finita sit. sed in ma-
lum culpe quod perpetravit in deum homo est infinitum.

Dominicus. Colligendo ea quae supra dixisti cum his quae nunc dicis duas hois obligatores esse considero.

Tuna est naturalis quae causas dei beneficis acceptis per quam astringitur hois obligatio

homo dare deo quicquid inuenit in se amoris reverentie laudis et honoris nescienciae.

Hec obligatio et bona et preterea est. Alia obligatio est quam fecit homo pro

malo culpe quod operatus est et per offensam in deum promissa.

Raymundus. Non consideras. sed hoc debes etiam nosse quod homo hanc secundum obligatoe impli-

citus primaria soluere non potest. Impossibile certe est homo criminibus irrestitutus et

dei inimicis reddat deo debitum dilectionis honoris et laudis. quod tamen per

suscipitis beneficis reddere continuo tenet.

Cides igitur quoniam nocua est maligna haec obligatio sit quod prima impedit ut reddi non possit.

Hec pterea obligatio alia de se generata oino fuissestissima.

Nam qui mortali peccato obligatus est. a peccato perpetrando se continere non potest.

Qui enim facit peccatum seruus est peccati. qui autem seruus est ut peccato obediat necesse est.

Unus igitur peccato amissio impellit continere hominem ut secundum tertium quartum promittat.

ut quod malus est malus fiat adhuc. et quod in sororibus est sordeletat adhuc.

Dominicus. Hec tertia est omnia pessima obligatio quae in extremam

calamitatem miseriam hominem precipite facit.

Vincia poterat quod summe malignum fuerit illud primaria peccatum ade quod nos in tantis pessimas ob

ligatores et mille miseras dereliquerit.

Raymundus. Vere malignum est totis animi medullis exercitandum.

Primo. sicut nihil dignus nihil poterat intueri.

Secondo. ex his rationibus poteris intueri.

Non enim sicut nihil dignus nihil poterat liberum arbitrio. ita nullum malum

peccatum est et destabilius quam culpatur corruptionis voluntatis atque arbitrii.

Quoniam igitur per inobedientiam culpam destruxit libertatem arbitrii. tunc illud destru-

xit quod erat in re natura omnium pulchritudinum. pulceritudinum. nobilitatum.

Secundo oculis creaturas sed hoie deus constituit per prophetas ardentem deum hominem vio-

lant. violant etiam uniuscuius creaturarum ordinem et reum eum pulchritudinem

ne sua deformitate fedavit et quoniam in se suum frustravit totum uniuscuius

debitum fine.

Domine. Hac sua corruptio (ut video) misera est dei honoris.

Quoniam de rebus institutis permeruit vacuare.

Non malum quod voluntarie ad-

misit. sed maxima offensio am sentiuit.

Raymundus. Vere dicens. sed et per

deum seipsum vacuauit dei optimam intentioem. ut nihil ultra valeret nec

posset iam corruptio in illius beatitudinis eternae fine reduci ad quoniam illius co-

diderat deus.

Quarto. sentiudo dei maximo inimico et sua vota com-

plendo. quoniam ex sua persuasione dei hostis ignorare non poterat (audiret enim

cum proximi dei mandata loquente). Hic igitur sentiudo quem deum mendacem in-

Nota duas.

Quae sit peccatum origiale ade per ex his rationibus.

Dyalogus Sextus

tebat afferere summā deo fecit iniuriā et respectū suo postposuit iniūcio. Quinto. nō solū semetipm p̄didit et tēi servitio subtraxit dyablico se mācipans seruituti. sed et totā posteritatē suā diuinis subduxit obsequijs et sub luciferi posuit potestate. An hec tibi crimina tua videntur? **D**ñnus. Imo yo maxima s̄z quod te quousq; aiāt meā tollis. quare nō dicas mihi q̄bō remedij tāta poterunt mala sanari. Hō ad tēi imaginē cōditus corpus et aiāt p̄didit. mille se vi-
tus iniāauit. odiū lui creatoris incipit. nō solū paradysum sed et celū (cui creatus fuerat) amisit. et sub dīra dyaboli potestate delitelicit.

Quis tāta malis afferat medicinā

Dīho indiget satis factōne infi- nitā q̄ solui nō p̄t nisi p̄ infinitā p̄sonā.

Capitulū. lvij.

Raymūdus. Quia igīt mala hoīs maxima s̄z. ideo maximis
remedij opus h̄t. Et q̄ culpa in tēi p̄missa est infinita. id et
infinito indiget expiatore. Ut q̄m culpa ē infinita. ideo meruit et in-
finitā pena. thāc quoq; necesse ē expiare si reber hō in statū quē p̄di-
dit reformari. Ad em̄ culpā aut punitio sequit̄ aut satisfactio.
Si igīt hō vult destruere culpā qua admisit. et pena ciudere quā p̄-
meruit opt̄ q̄ tā magnū operet bonū ut vincere possit malū qd̄ p̄s-
nequiter p̄trauit. Ut igīt recuperet hō pfectā sui creatoris amiciciā.
necesse ē vt reddat illi. p̄ obligatōe infinita satis factōem infinitam.
et hoc cū tāta faciat humilitate q̄tū anteā supbiuit. Oportet igīt q̄
talis satis factio sit voluntaria. libera. amorsola. et intimus cordis me-
dullis erupens. dulcis. iocunda. salutifera. **D**ñnus. Quis hāc que-
so satis factōem poterit operari? Nūqđ homo captiuus. incarceratedus
mille vulnēbo sauciūs. dei aduersarius. demonis amicus. S; z nun-
qđ angelus (qui cū finita p̄sona sit) tollere poterit maliciā infinitaz.
Nūqđ deus id efficere volet q̄ ad hoīe turpiter in honoratus. despe-
ctus et offensus est et sub tēi odio institutus. Lū em̄ dei iusticia exalpe-
rata sit quomodo eam nequiciā volet expiare. quā debet merito pu-
nire. **R**aymūdus. Multum laboras. multū anxius es. Sed nun-
quid in eternū pūciet deus. nūquid humiliavit ex corde suo et abie-
cit filios hoīem? Nūqđ obliuiceſ misereri dñs. aut trinebit in ira
sua misericordias suas. Nūquid hoīs maliciā dei bonitatem enaci-
avit Absit. Concludam? igīt q̄ ex quo illud (quod homo soluere te-
netur creator) maius sit q̄ quicquid est cītra deum. et hoc nō est nisi
deus. clare sequitur q̄ nullus potest hanc satis factōem operari nisi
solus deus. Intellige quēdico. nullus potest soluere nisi deus. et nullus
debet nisi homo. Oportet igīt qui hoc bonum operaturus est
deus sit et homo. Dībent ergo deus et homo in unam conuenire per-

Capitulum LVIII

sonā ut deus sua bonitate hominis miseriā expiare velit. et homo possit. Nisi enim deus homo fiat et homo deus. ruina hominis non poterit subleuari. Nec autem persona cum sit infinita habebit in se aliquid quo circa deum nihil est maius quod sua magnitudine et dignitate deleat omne debitum. et omnē compleat satī factōnem. ¶ Dominicus. Quantū ego cōcipio hec persona infinita cum deus sit nihil pro sua culpa dēdicit creatori. atque ideo exoluere poterit per his omnib⁹ qui non possunt reddere quod debent. quod non habent. Non est igitur extra hanc personam spes vila salutis que potest habere meritū infinitū. et duplē ci rōne iram offense iusticie mitigare. Primo quod deo est. secundo quod hoc diuinus est. Rōne p̄mi efficacissime reconciliare per rōne secōdū meritū infinitū adducere per quo deo infinitus mitigetur et culpa infinita remoueatur.

De cōditōnibus quas oportet

habere hāc personā infinitā per nostra satī factōne. ¶ Caplīm. lviij.

Raymūdus. Optime hoc mysteriū cōcepisti. verū ut melius cūcta cognoscas dicā tibi aliq̄s cōditōnes q̄s necesse ē quod hec persona habeat si debat ad liquidū deo hoīem reconciliare. Prima ē. opt̄z eum esse de genere hoīis istius q̄ ad penā obligat immensam. nec sit de nouo vt adā formatus. Alioquin nisi prīnuerit ad genus humanū hoīis offendam delere non poterit. ¶ Dominicus. Merito id sequit. nā sicut ab hoīe obligatio venit. ita et ab hoīe venit satī factio. et tali hoīe q̄ de p̄genie sit eius q̄ peccauerit. Raymūdus. Oportet scđo quod talis hoī mūdissime sine libidine sine coitu cōcipiat. Cū enim genitalia membra sunt inobedientia mēbra (vt sup̄ patuit) quod in oīs hoīes corruptio et rebellio venit. iō iste hoī q̄ inobedientia oīem et corruptiōnem remouere tenet genitalib⁹ mēbris gigni non debet. alioquin sili stagione pollutus per alijs satī facere non poterit. Corpus igit̄ huīus viri debet manu dei de carnis suba in vtero mulieris formari. q̄ sit q̄dē de generē adā. Et in purissima et sanctissima et integerima f̄go. Et sicut vir iste in vtero f̄ginis non per vulvam venit. ita ab vtero nascerē genitali mēbro integro permanēt. vt ipse filius sit castissime f̄ginis et ipa ante partū et post partū f̄go pduret. ¶ Dominicus. Cū igit̄ vna in trinitate persona incarnari dicimus. quā hāc esse arbitramur. patrē ne. an filiū an spiritūsc̄tū. Raymūdus. Non aliā vtiq̄ est filiū. et q̄ filius est in divinitate. in humilitate. et q̄q̄ filius sit. et q̄ h̄z patrē solū in celis solā habeat matrē in teris. Tertia cōditio ē. quod vir iste sicut h̄z humānū corp⁹. ita et humānā habeat animam necesse ē. Alioquin non esset ydeus q̄ posset redimere. Quarta. quod sit hoī mortalis dissipatiōne. q̄ sua morte nostrā possit morte destruere. Licet enī vir iste debat deo oīm cōditori suminū quoniam reverētiā. gloriā. et honore. morti tū non est.

Dyalogus

Sextus

obnoxius. **C**ū em̄ innocētissimus sit nō p̄t iuste ab illo deus mortis exigere penā in quo nullā inuenit culpā. **S**olū igit̄ qđ sanctissimus iste deo nō debet est mors ipa. quā si sponte & ex mero amore deo obtulit tradideritq; in morteā am̄ sua que nimū est deo chara & p̄cio a cū sit oīm terribilissima & difficultima fieri plenissima sati factio pro morib⁹ p̄tōz. t̄nā mors innocētissima & evolūtarie assumpta mōr̄tes multas & innumerās expiabit. **D**ominicus. Intelligo hūc pp̄icia tōrē ḡnis h̄uām optere esse mortale. **E**lioq; mōrē debita tollere nō posset. **P**ena em̄ infinita iustissime merita nō p̄t nisi innocētissimā p̄ciosissimā pena dānari. **R**aymūd^s Sanissimus ē acceptus tuus.

Nota redēpto **H**inc iā quīntā adītionē intellige oportere hūc optimū virū nō solū mori p̄ dei honore & hoīes vīlitate. sed etiā libertissime & deuotissime et int̄imi animi medullis mōrē appetere & sustinere. **O**p̄t̄z igit̄ qđ vir iste sit summe benignissimus. summe dulcissimus. & erga colla-
plum & mis̄ez hoīem maxima p̄passione p̄ietate & motus. vt magis ip̄e amarissima deligat morte p̄fungi qđ hoīes sue & sorte nature eterna finat morte perire. magis cupiat hoīm salutē qđ p̄priā vitā reti-
nere. **N**ecesse ē igit̄ vt nō respiciat ad hoīm malicias. offensas. crue-
litates. sordes neq;ias. magis aut̄ consideret qđ hoīes sunt dei imaginē
portantes miseri. calamitosi. ceci. paupes. & mille incommodeis circuse-
pti. **N**ō debet igit̄ hoīes malos odisse. sed p̄pati. flere. ingemiscere. &
sua mitissima lenitate. sua qđz bonitate dulcissima oīm nequiciā viri
cere. oīm crudelitatē supare. oīm offensam & iniuriā equanimitate p̄-
ferere. **O**p̄t̄z igit̄ vt oīs sibi tradicētes & occidere volētes diligat-
soueat. amplexf. cuius immēsa bonitas oīm sp̄ote remittat iniuriā
& ad nullā respiciat inclemētā. **D**ominicus. **N**ō stineo lachry-
mas p̄ te amore & dulcedine v̄bor tuor. Utere magna hui⁹ dulcissi-
mi viri benignitas & charitas immēsa. qđ talis tā iustus tā sanctus.
innocētis impollutus morivelit. p̄ hoībo malis. imp̄is. ingratisimis
& om̄i pena dignissimis. Multū reuera humana natura gaudere de-
beret si talē & tam veresuauē posset hoīem reperire. Sz rogo te qua
occasiōe poterit hoī iste p̄ dei honore occidi. Nūqđ perimet lemetipm

Qualiter hoī iste poterit occidi

ad dei honore & quis eū occidet.

Capitulū. līx.

Raymūdus. Non utiq; perimet semetipm. **T**ale em̄ opus nec
dei honore nec dei iusticiā opat. **D**ominicus. Qūo ḡ poterit
vir tate dulcedinist bonitatis occidi. **R**aymūdus Uteres em̄ in
hūc mūndū inueniet hoīes corruptos malos & tra teū. & tra iusticiāz
& tra naturā nequissimā vitā agētes. p̄priā amātes volūtatiē. p̄priāz
laudē & gloriā p̄secrātes. Ut qm̄ vir iste erit summe bonus & opūmo

Capitulum

LIX

Vniuersi genere pfectissimus. ideo necesse erit ut hoīis exēplis impugner malorum hominum vitā scelera corripiat. opa iniusta castiger. Cleruz q̄ veritas odii parit. hac tali iustissima increpatōne multoꝝ p̄tra le inuidia cōcitat̄ q̄ eū ad mortē vīq̄ iustissime p̄sequ. inf. Ip̄e hoī indeclinabiles iusticie et equitatis semitas tenēs nec mortis discrimina p̄tēscēs. magis eliget ab illis occidi q̄ dei iniuria dissimulare aut turpissimas nequicias nō arguere. Hoc pacto dabit efficacissimum exēplū imitatoribꝫ suis ut magis velint mortē eligere q̄ aut dei iusticia dēcere aut hominū sceleribꝫ absentire. Ille igit̄ optimus hominē licet mala impiorū volūtate perimēdus sit. sp̄otanea tñ et tenotissima mēte ad dei laudē et hoīis vīlītātē hāc mortē intrepidus sustinebit.

Dūnicus. Nō suffic̄ tñ mirari q̄uo tāta poterit in hoīibꝫ crudelitatis inueniri ut vīz summe maliuerissimi et fructuissimū velint occidere. Un̄ q̄eso tāta inuidia. tāta poterit malicia generari. **R**aymūbus. Dicā breuiiter. Genius humānū sicut nosti receptū captiuūq̄ Nota q̄uo luci detinet sub potestate nequissimi luciferi deceptoris q̄ suu in hoīibꝫ que fer p̄pm occiderit honorē laudē et magnificētā. Ille aut̄ nouis hō nouā hoīibꝫ doctrinā pdicabit. et noua oīa q̄ ad dei honorē et hoīis erēptōem priuēt̄ hopabit. quo dyaboli regnū in hoīibꝫ destruat. et duellat. Nisi enī summis viribꝫ pugnet p̄tra luciferi p̄tinaciā atq̄ supbiā irretiū hominē nō poterit liberare. Cernens igit̄ serpens antiquis talē tamq̄ potentē p̄tra se nouū hoīiem insurgere. et in quē nullā habeat potestatē. nec p̄ se ledere illū possit nec cohītere. ne predā diu possessam amittat collectis viribꝫ huic hoīi se obyctet strues p̄ mēbra sua insidias. fraudes. p̄secutōes et mortes. Maxima itaq̄ inuidia p̄citat̄ quos dā nequissimos hoīes inflāmabit. q̄ spiris serpētinis accessi hūc velint hoīem pīmēre et penitus eradere te supficie terre. Sed nihil p̄ficiet crudelissima malignatio. nā om̄e p̄metū luciferi in suū caput retoz quebit. Nā ex quo hūc iustissimū hoīem occidet in q̄ nihil iuris h̄z̄ illū morti addixerit q̄ nihil penit̄ morti debuit. iō iste oē ius qđ in hūano ḡne h̄re videb. et pdidit. q̄ chirographū cui inītebat excessit ab illo exigēs penā in q̄ nullā repērit culpā. **D**ūnicus. Dūne clarrisime intelligo q̄uo iste vir maxim⁹ demonis fraude ad dei gloriaz occisus dyaboli suis vinculis irretiūt et captiuū sub suo dīno retētabit. Ut q̄ primū hoīes fraude decepit. p̄ scđn hoīiem subiugat̄ sit. et q̄cqd p̄ casum ade lucratus ē hūi industria totū amittat̄.

A De cōditionibꝫ et circumstantiis quas hec mors preciosa est habitura.

Hymundus. At quoniam satis iam nosti q̄ hec mors preciosa huius mitissimi et maximi viri est humano generi summe necessaria. ideo quas circumstantias (vt magis nobis fructuosa fu-

Capitulum. lx.

Dyalogus

Sextus

at sit habitura debes aduertere. Primo cū vir iste oīm dulcissimus sit ex mera ad nos miseros cōpassione moriturus. iō mors eius erit oīno spōtanea. deuota. amore & charitate plenissima. Secundum sequit ex pīmo videlz q̄ ista mors nō erit fortuita nec violēter nec fraudulenter ipo ignorate ingesta. h̄z erit p̄ h̄c ipm ab eterno pūisa & certo tpe & ordine & loco & mō q̄ voluerit pparata. Tertio vt hec mors sit admodū nobis fructuosa. ideo erit sustinēti amarissima. erit etiā turpis. pbrosa. pturnelys. ludibrijs & ignominij plena. Dominicus Hec est huius optimi miseratoris benignitas infinita vt nō solum simplicē morte. h̄z & penis maximis trituperijs refertā pferre sua spōte dignet. At ideo hec mors nostrā mortē & oīm iniurīa & mille sceleris facile enauabit. Raymūdus. Ulez dicas. Vinciam curius accipitris quartā huius mortis cōditōnē q̄ ingeret huic viro in loco publico & solēni in clara luce. in meridie. in festo die. & in frequētia asperctus innumerabilis populi cū impijs & scleratis. Hec hoies neq̄stimi instigāte dyabolo (q̄ occultas in h̄c vīz exercet inimicicias) p̄trabūt. quo mors ista fiat oīm turpissima. ignominiosissima. & cum eis hoib⁹ exercrāda. Ipe h̄o hec oīa leto & deuoto aio sustinebit. sciens q̄ mors sua nobis queret in vita. & cōtumelia q̄z ignominia trāsbit in gloriā. Dūcūs. Magnū pfecto pietatis mysteriū. q̄ p̄ tam enormē hoīm maliciā. nostrā est maliciā destruturus. Imo ipa malicia destruet semetipam. & q̄sto robustius sup h̄uc vīz incubu erit tāto ipa facilis in oīb⁹ pessundabīs. Mors em hec sanctissima sic ut p̄ iniquitatē omittit. ita & ppter iniquitatē tolerat. & sic p̄ vīrāq̄ iniquitatē perimere. t̄qua omīssa ē. & ppter quā pessia est.

Nota mysteriū.

Declaratio q̄ rationabiliter se-
quis salutio humanae nature p̄ h̄ac mortē. Capitulū. lxi.
Rymūd⁹. Nūc faciliter licebit aduertere quo hec mors sit nīra
vita. & ista pemptio sit nīra salutatio. Nā cu iste q̄ h̄ac mortē patit sit deus & dei filius. ac pīnde infinite dignitatis. ideo & mors ista
quā offert deo est in infinitū preciosa & meitoria. Tenet igit̄ iustus
deus q̄ per hanc mortē in infinitū honoratus est. pīmū reddere insi-
nitū. At qm̄ vir iste cū sit plenus oīb⁹ bonis. reputa verus deus. iō
sicut nullo egat. ita nihil recipere p̄ se potest. Cū igit̄ necesse sit deū
aliqd quod maximum sit largiri iste recipere nō possit. relinquis ergo
vt isto volēte & annūte alicui alteri detur q̄ hoc bono maximo sum
mopere egeat & carere non possit. Sed cui puenientius rogo dabit
vir iste mortis sue fructū & tanti boni heredes efficiet q̄z parētes & p-
pinquos & fratres suos q̄s videt summa paupertate deficeret mille ca-
lunitatiō fatigari. Dabit igit̄ hoib⁹ infinitā merita sua quibus

Capitulum LXI

obligatōem redimāt. culpas soluāt. dēū iratū mitigēt. et a dyaboli sa
queis respiscat. Ecce mi dñice inuenit humana natura. in hoc vno
hoīe qd sponte et nō ex debito deo tribuat qd vere suū sit. hoc dū tri-
buerit de dei manibz et tormentis innueris se redemit. Dñc⁹. Patz
igis q ois hō q ad grām hui⁹ viri accesserit. et illi cū bono affectu in
herere voluerit liberabit ab eo q irret⁹ ē malo. et ad recōciliatōes ple-
nissime trāsfereſ. Qui vo hāc grām aut p̄cepserit aut dissimulauerit
iste in eternū peribit re ſempiterno delicto. naz et ira dei p̄manet ſup-
eu. Raymudus. Nihil ven⁹. Detes pterea noſſe q dupli ci iure
hūic hoi debet regnū celoz. Primo rōe filiatōis. qz ipē etiā vt hō erit
charissim⁹ dei filius. ſolus ſp faciens bñplacitū patris. Hui⁹ grā ſu-
bi ſoli p̄meret regnū celoz et nulli alteri. Scđo merito ſue digniſſi
me paſſionis. et hac grām dabit fratribz ſuis ut ſiat heredes dei. co-
heredes aut ſibi. Dñc⁹. Iſte ſunt ſumme et imp̄ciables diuitie
qbo merito mortis ei⁹ ois mra paupertas expief. et infinitis bonoz oīm
thezauris repleat. Raymudus. Sz mūcia intuere quō hec mors
dem culpā humani generis et oīm offendit exterminet. Quadru-
pler ē culpa. Prima ē originalis generalis. et hec ē p̄moz culpa par-
tum ſupinducta in dē hoīm gen⁹. Illia ē culpa originalis p̄ticularis.
quā qlibet aīa hūana p̄trahit dū viciate carni ſociat. Tercia ē actual
q post vīlum rōnis ab vno quoqz cōmittit q ſcritidie in hoīe ſine nu-
mero multiplicat. Porro hec mors ſumme p̄ciola p̄mo et p̄ncipalit
qz cito fuerit effecta tollet culpā illā generalē q vna erat et late diffu-
ſa in tota hūana natura. atqz hoc mo penit⁹ renouabit. Sz alie due
culpe p̄ticulares nō ſtatim tollent post hanc mortē nūl in illis tñ q
huic optimo viro inheferint et in ſuis ſe mēbris eredēdo et amando
p̄ſtituerint. Parvuli aut q nō hñt vīlum arbitrii ſicut hñt ſolā culpā
ab alijs p̄tractā ita poterut huic viro p̄c̄los q adulti ſunt inheferere
et hoc eis ſufficit ad ſalutē. Qui vo vīl arbitrio et huic viro nō in-
heferit. nec ei⁹ ſignaculū discretōis ſuſcepit peribit aīa illa de pplo
ſuo. Dñc⁹. Cu ingēti te audio voliuptate. Sz q ē illa q̄ta cul-
pa quā nondū tetigisti. Raymudus. Ipla ē culpa pſonalis oīm
marima. culpa iniquā illoz q hūc virum benigniſſimum occasuri ſunt
Dñc⁹. Cu hīc vir ſit infinitē bonitatis et maiestatis. nō puto q
mors ei⁹ (q tā inīq̄s manibz pſummabif) pſſit ea culpā delere q p̄p-
eratur. cum ipsa circa hunc plus operatur mali qz mors eius opere-
tur bonū. Mors enī ſolos nō respicit et reficit q nibū ſum⁹. Sz culpa
in illū tēdit et illū perimit q ē ſumme bon⁹ et infinit⁹. Raymudus. Meritū p̄pi ē
Dico p̄mo q mltū alienabit hāc culpā pſonalē ipa perimētū igno duobi modis
rantia. Si enī noſſent nūqz dēū glie cruciſigerēt. Scđo meritū hui⁹ infinitū
viri erit duobi modis infinitū. Primo ex p̄e opantibz q ē pſona iū

Dyalogus Sextus

finita. sedo ex pte dei acceptatis. **O**nus enim meriti acceptabile deo est infinitum. mors igitur ista est infinita. et ex pte mortis et ex pte mortis acceptatis ois aut culpa et personalis et actualis et originalis est solum infinita ex pte dei in quem committit. sed non ex pte hominis a quod emititur. **S**ic gloria vincet maliciam. et mors eius oem nequit expiari. **D**ebet tamen scire quod iste humani generis redemptor non solum purgabit peccata nostra infinita satisfactione. sed etiam in melior cordis proximitate. Satisfactione pro morte respicit offenditam de iusticia. **S**ed quod dei infinita benignitas etiam exasperata est. id optime ea huius infiniti lachrymis geminita et doloribus mitigari. **N**on enim deus bonus est et amabilis tamen est ipsa odibilis et asperrimis culpa. et id non necesse est ea summis animi coniunctionibus expiari. **O**nus. **H**oc postea maxime ostendit quod necessarium sit collapsus et fractio. et obdurate hoc talis medietas quod sua morte suo sanguine suis lachrymis et genitibus nostris vulneribus medeat. **O**nde dulcissimum virum amoris brachium apprehendit. **S**ed quod te. quod hic se geret post suscepit mortem.

Dualiter uir iste se habebit post mortem ad seipsum et ad omnes creaturas.

¶ Capitulum leu.

Primo factio quod occidit in morte non poterit a morte detineri. **C**um enim sit deus verus omnipotens. summe sapiens. et maximus clemens. id omnia faciet ut sapientissimum et optimum decet. **S**ua gloria potentia se suscitabit oculum. ut sicut sua mors ita et sua resurrectio nostris periculis suffraget. **N**ihil enim potest morte plenissime satisfacere si remaneret in morte. **N**on nemo homo in illo crederet neque speraret nec se illi piuerget quod videret morte posteriori. **O**nus enim mea morte vinceret et quod suam non potuit superare. **I**ndeces poterat ut corpus tam sanctum. tam mundum. tam gloriosum in sordentem puluerem convertatur. quod sponte sine debito mortis in morte se tradidit pro mundi vita. **O**nus. **N**on quod iterum mortalitas resurget vel certe immortalis. **R**aymundus. Utique immortalis. **N**on frustra rursus mori cuperet cum una morte sufficeret omni corruptioem delevit et mortem. **N**on autem solum resurget immortalis. sed etiam ascendit cum summo triumpho supra omnes celos. ut a patre recipiat possessionem eternam pro humana natura. et illic residens in dextera dei colligat in celis quae emit in terris. **O**nus. **I**lluc igitur sublimis residens quod se geret ad ceteras creaturas. **R**aymundus. Creaturas quae sunt priores. **U**na est corporalis tamen. Alia est spiritum corporale partim spiritualis ut natura humana. Tercia est mens spiritualis. ut natura angelica. **E**t hec est bipartita. sunt enim angeli boni. et angeli mali. **E**t quasi hoc iste ratione humanitatis erit creatura omnium nobilissima. altissima. et una persona cum deitate ununcta. id sub se habebit omnes creaturas. subiungitque predicationem eius. **E**rit ergo dominus et caput bonorum et angelorum. qui sunt in lucifero cor-

Quod se geret ad omnes creaturas. **R**aymundus. Creaturas quae sunt priores. **U**na est corporalis tamen. Alia est spiritum corporale partim spiritualis ut natura humana. Tercia est mens spiritualis. ut natura angelica.

Et hec est bipartita. sunt enim angeli boni. et angeli mali. **E**t quasi hoc iste ratione humanitatis erit creatura omnium nobilissima. altissima. et una persona cum deitate ununcta. id sub se habebit omnes creaturas. subiungitque predicationem eius. **E**rit ergo dominus et caput bonorum et angelorum. qui sunt in lucifero cor-

Capitulū LXIII

Inuenit caput p̄diderūt. **I**ste itaq; hō sublimis sua maiestate reuertit
grabit angeloz ruinā. et caput se illis dominūq; p̄stituet. **E**cce hoc ē
caput qđ (vt notares) diligenter supra cōmonui. **D**īnicus. **M**emor
in eādē t nūc clara luce illud intueor. **L**ū em̄ vir iste sit multo excel-
lentior et in infinito melior qđ erat lucifer aī ruinā. tō rectissime erit
bonoz caput et p̄nceps angeloz atq; hoc pacto plus multo angelica
natura recipabit qđ p̄diderūt. **S**icq; in ordine creaturaz bonazvna
erit creatura multo maior in bonitate qđ sit lucifer malus in malarū
genere creaturaz. **N**ā (nisi fallor) aī hūc virū nulla creatura erat ita
bona sicut post ruina p̄mis angelus factus ē malus. atq; ita maluz
bonū superabat. **H**oc aut̄ viro sup angelos caput p̄stituto bonū lō
gissime malū vincet. qđ sine vlla coparatiōe erit ille melior qđ sit luci-
fer iste malignius. **D**uob; igf modis bonū malū supabit. **P**rimo.
qđ maior erit hūc virū bonitas qđ in oībo malis sit scelerata pueritas
Secundo qđ opa ei⁹ tāto erūt meliora qđto dēteriora sunt maluoloruz
demonū atq; hoīm opa. **D**a venia si te meo sensu fatigo et p̄seqre qđ
tuū ē. **R**aymūdus. Erit qđq; hic hō dīniū maloz etiā dīns ange-
loz p̄ iusticiā. sub cuius pedib; malignū lucifer captiuū innodatus
qđ tenet ut ne pedē qđē aut vnguē pter ei⁹ imperiū mouere possit.
Erit tertio oīm hoīm dīns et suo z fideliū sublimissimū caput. Erit
quarto dīns totū vniuersi. **D**ēs em̄ creature ppter hoīem. qđ sicut ē
dīns hoīm ita erit et creaturaz. terre sc̄ aeris et ignis et oīm qđ sunt. qđ
vinūt. qđ sentiūt. **D**īnicus. Satis iā oīndisti qđ. qđrus. et qđlis. qđq;
necessarius sit qđ genus humanū tebeat liberare. sed nūqđ volet deus
nobis tamē hoīem largiri.

¶ Deus uolēt hunc hoīem lar-

gari. et qđ iesus xps ip̄e sit iste hō.

¶ Caplin. lxiiij.

Bri humano. Ad hoc em̄ cogit eū sua uenientia benignitas qđ nō
patit fundit mundū interire. Quid em̄ p̄derit in tāta dignitate ho-
minē adidisse. oīm̄z creatura in suū obsequiū statuisse si hō nō est
illū in quē aditus ē sūnē adepturus. hō ppter misere peritū. Prece-
rea si nullū dīs hoīm saluari tūc frustra illū seruūt creature. qđ dīmē
sapie summe repugnat. **L**ū igit̄ sapiēs dīs sinathoīem et creatiūs co-
tinue vivere. signū ē infallibile p̄intēdit hoīem collapsum ripare et
in finē dirigere ppter quē plafimat̄ ē. Tercio hoīem p̄t̄ ee etiā
multiplicatiōe generis hūmāi sup terrā. Nunq; deus post dīmē p̄mi
patris multiplicasset hoīes in terra. uno subito destruxisset. nisi cogi-
aret dīs sup hoīem cogitatōes pacis et miserationis. Quarto si aliq;
tūpis momēto nō fuit in mundo aliq; hoīm qđ debuit saluari. iā tūpe

Nota rōes qđ
de uolēt hūc vī
rū dare generis
hamano

Dyalogus | Sextus

totū mūdus frustā erat & p nihilō. qđ nimis absurdū ē dicere. Uez
qz null⁹ hōim saluari p̄t nūlī p hūc virū saluatorē de q̄ hacten⁹ locuti
sumus. iō postq̄ de⁹ hōiem ruinosum nō vult perire optimā hz volū
tate hūc virū hūano generi largiēdit. **Dñicus.** O maximā dei boni
tate, pietatē, dulcedinē. q̄ p talē mediatorē nostris parat pericul⁹ sub
uenire. Sūma igit̄ nobis securitas ē hūnc optimū hōiem habituri
quē lōgo circuitū q̄stū scrutati sum⁹. **Raymūdus.** Ut qm̄ homi
xpiano loquor, nec ē mihi ḡtra paganos aut iūdces & disputandum
(hoc em̄ egi līcēde in volumine vn iste originē ducit) iō nō oportet h
repetere q̄bō medijs aut modis hic hō a deo donat⁹ sit. q̄bō sit lacry/
mis & suspirijs expert⁹. & q̄ pplo orūndus. & q̄ femina nat⁹. h̄ solū
nūc dicere puent q̄ solus idus xps ipē sit ille hō quē de⁹ pphterū
oraculis longe aī, p̄misit. & in plenitudine tēpoy fideliter misit. **Hic**
ē iēsus xps verus de⁹ & verus hō in q̄oēs pditoes & circūstātie q̄ ne
cessarie erat. q̄ hūmani generis satiſfactionē inuente atq̄ sp̄lete sunt.
Ipe em̄ deū lūa bonitate & morte placauit. ipē p̄tā multoz̄ tulit. ipē
penas oēs remouit. tartara obdusit. paradyſum apēnit. celos resera
uit. & captiuantē dyabolū p̄pria & tute p̄tuit. **I**pe p̄tra vicia & p̄tā
ope & sermone pdicauit. sclera redarguit. radices maloz̄ oīm. p̄pria
sc̄z volūtati. p̄prium amorē. laudē & gloriā q̄ sunthoi cā pditois. & in
deū inūniciaz̄ penit⁹ deſtruxit & eliminavit. Et breuiter quicqđ ad
salutē hūane nature cē p̄t fideliter. feruēt. humil̄. & p̄t euerāter opa
eus. **Dñicus.** Tale igit̄ cū tene. m̄ iēsū xpm̄ deū & regē verum
quē rā piū. bonū māluerū. & rāto amore flagrantē agnouim⁹ vt pro
pctis hōim amarā sustinuerit mortē. merito illū oīs hō amare. vene
rari. colere. & laudare tenet & hūi grām q̄rere. hūi corpi mistico in
herere. hūi ſeduzis obedire. in q̄ cōoīs plenitudo bonitatis virtutis.
charitatis sc̄e. sapie. meritorū oīm ac p̄mioz. Qui ḡ hūc vir̄ p̄tēt
p̄petua manet in morte. **Qui** hō hūi nobillissimi capitī inēbrum
Nota dignita efficit in imēsam erēcit dignitatē. **U**nus em̄ bon⁹ ipiaſ us inēior
tē hōis ch̄ristia ē & p̄stantior q̄ oēs q̄ viuūt in terra hōies nō xpiani. **M**al⁹ aut̄ ipia
nus ē oīm pessimum. **Raymūdus.** Hinc p̄ulcre licet aīaduertere
q̄ iūſtus & q̄ bonus sit oīpōtēs deus & hūnc hōiem hōib⁹ ē largitus

Nota quo per **J**ustus q̄ q̄sluit iūſtū redēptōis p̄ciū. bonus q̄ in mortē vnicū tradi
xpm̄ fca sit ho/ dit filiū. **C**ū em̄ hō corrupt⁹ & in imēsum obligat⁹ nō posse debitu
minis recōcali infiniti ſoluere qđ debet. de⁹ benignissim⁹ volens ab hōie placari
gratis p̄tulit ei nouū hōiem q̄ de⁹ ect & hōie maior q̄ ſatisfaciat pro
hōie obligato hūs in ſe inestimabile preciū. vītā sc̄z innocentissimā
atq̄ ſanctissimā. quā cū in mortē indebita deo p̄ hōie tradidit. debi
tu hōis ſoluit. & deū hōi recōciliauit. **D**edit em̄ humana natura m̄
ximo creatori in iſto hōie qđ ſuū erat. vt in alijs hōib⁹ redimeret qđ

Capitulum LXIII

reddere nō poterat. **D**ñicus Quid ista iusticia districtius. qd hac
clementia misericordius. Vult qd placari ab hoīe. nō tñ placari se pa-
ti nūl morias infinitus. innocens. immaculat? At ne fiat difficultas
in pco ipo illū largi? q occidat. Nō habes inq̄ o hō vñ te redimas
accipe vngentū fructum vñcis mei t da illum mihi p scelere tuo.
Magna certe dignatio.

Hue sunt illa maxima dona q̄

hō miserabilis recipit a iesu christo

Capitulum. lxiii.

Raymūdus Postqz igit̄ medicina pparata est. necesse ēvit eam
Regoto t misero hoī applicemus. Si ḡ iesus xps vulnez no-
stroꝝ medicus ē. restat vt ad illū oēs accedamus vt possint egitidi-
nes nostre recipe medicinā. Nullil in nobis tā morbidū qd nō ipsi
medicatoꝝ dono curet. Nos captiuū sumus. ipo redēptor. nos obli-
gati. ipo fideiūssor. nos destruci ipo repator. nos morbiđi ipo cura-
tor. nos mortui ipo resuscitator. nos ceci atqz obtendrati ipo clarifi-
cator. nos errati ipo cōductor. **D**ñicus. Ultimā nūc velit hō suas
calamitates atēdere vt tātū medicū sibi noueit. p futurū. Qui sua
vulnera male sanus nō sentit. hūc foroz̄ optimū nō reqrit. q̄ autēz
nō reqrit morti sempiterne iā inhēlit. **R**aymūdus Duplici obli-
gatōe (vt nosti) hō implicitus tener. scz p bñficijs acceptis. t p cul-
pis om̄issis. Prima sp ab hoīe solvi debet quā tñ secūda obligatōe nem.
irretitus soluere nō pt. Nō est p dñi amare. laudare. venerari cul-
pis t criminibꝝ peditus. Porro a scđa obligatōe liberari nō p nisi
prīma cōplete t pīma xp̄lere nō pt nisi scđa recedat. **C**ides certe istū
bicipite laqueū. Uenit igit̄ dñs iesus xps soluit sua miseratōe t mor-
te obligatōem secūdā. t dat hō adiutoriū gratie vt cōplete primā.
Solutus em̄ hō a peccatis t sceleribꝝ q̄ est obligatio secūda t infi-
nita. iā incipit dñi p suis bñficijs amare. honorare. reuereri. q̄ est ob-
ligatio pīma. Hoc adiutoriū gratie xp̄ tribuit nobis tanqz dñ. t me-
riut nobis tanqz hō. Licer enī omne qd deus tribuit dicat grā. istud
tñ adiutoriū quo dñm diligimus t honoramus ē summa grā sine
qua nullā p̄ficit alia. **D**ñicus. Quātū ego intelligo plus est hanc
grām accepisse qz vel corpus vel animam. Ia sine ista grā hō mortuus
reputat. qz nihil p̄ opari inq̄tū hō ē. **R**aymūd⁹ Recete in qdē. Ec-
idcirco hec grā dñi amādi quā xps administrat ē vita ipsius aic. sine
qua aia hūana deo mortua ē. Ista grā hoīem restaurat. reformat. vi-
nificat. sanat. formosum deo t amabile p̄stat. Hec grā hoīem domini
sustū. deo dignū t dei filiū t heredē facit t ipm fratre pacificū t ama-
bilēs fratribꝝ restituit. Hec grā reducit hoīem te via erosis. men-
dicacū t falsitatis. t deducit p̄ viā veritatis. securitatis. gaudij t exul-

Nota duplice
hoīis obligatio-

Nota virtutes
gratiae xpi

Dyalogus

Sextus

Tatōis Hec grā saluatoris hōiem reuocat a iugo misere captiuitatis
a vinculis, p̄prīe volūtatis, p̄prīe honoris et amoris. et ponit eū in li-
bertate et in amplissima patria volūtatis dei. **E**t (ut oīa in vno verbo
aplectar) hec grā restituit hōi suū bñ esse qđ aī pdiderat. et tollit ab
eo suū malū eē. et ita restituit ei spiritū salutē. et lanitatem. **D**ñicus.
Magna cōmēdatio grē dñi saluatoris. **N**ūc planissime liquet qđ
op̄tunus ip̄e nobis redēptor aduenerit. a qđ hec adiutorij grā ma-
rima cōdonat. **S**z oro te paulo aptius dixeris quo hec gratia iesu
xp̄i restituit homini bene esse.

Di ista gratia est totū bene esse

hoīs. et eius carētia malū esse eius.

Capitulū. lxxv.

Raymundus. Homo a p̄ncipio (dum fuit d̄itus) accepit a
Deo esse et etiā bñ esse. s̄z nōdū optimū esse. hoc em̄ expectabat
transferebūs in gloriā sempiternā. Acceperat ḡ ab optimo pditore
esse. viuere. sentire. velle et amare. Acceperat etiā bñ esse. bñ viuere. bñ
velle. et bñ amare. Habant ergo bñ esse et corporis et anime. Uer qđ
primus homo hoc bñ esse qđ habebat et seruare poterat sua volūta-
te pdidit. ideo tñ sibi reniuit esse. et p̄ bene esse acq̄suiuit esse malignū
inūstū. sordidū. caducū. viciolum. Spoliatus igit grāz vestib⁹ his
semicinctūs et lacūns ignominiosis ē turpiter p̄fectus. Ut aut̄ meli-
us agnosceret aīe sue cladē atq̄z ruīnā. corporis quoq; mala suscepit et
factus est mortalīs. luteus. aīalis. infirmus. vt p̄ hec mala carnis mē-
tis sue maliciā p̄probaret. si forte negligētius ea veller dissimulare.
Habes igit in setā deforme malignū et tortuosuz et factus ē suo odi
bilis creatori eo qđ opus suū tā preclar in se hō corrupera. Inūcius
ergo inūtilis. corruptus. abhominabilis. ad nihil aliud vacabat ni-
si vt p̄petuis ignib⁹ deslinet. Uer licet pdiderit hō suū bñ esse. remā-
sit tñ ipa obligatio amoris et reuerentie quā soluere certe oportebat.
nec erat illi alīq̄ excusatio. qđ sua volūtate bñ esse pdiderat. **D**ñic⁹
Hinc certe pāla intueor qđ reddere hōi suū bñ esse nihil ē alīd qđ re-
ducere eū ac mutare de malo. tortuoso. inūsto. vicioso eē. ad bonum
rectū. sanctū. iūstū. salutifēz. vt hō bñ viuat. bñ intelligat. bñ amet.
bñ velit et possit. vt sit sc̄tū. honestus. recorū. pulcer. virtuosus.

Raymūndus. Aspice igit dei dulcissimā bonitatē. qđ (vt hoīem sibi
federaret et remotis tot malis in p̄mis bonis restitueret) edidit hōi ie-
sum xp̄m qđ oīm de medio tulit offensam. remouē culpā et penam. et
ad bñ esse p̄st̄nū hoīem reuocauit. Recipit ḡ a iēsu xp̄o vt amet et
metuat honoret et laudet deū ut diligat. prīmū sicuti semetipm. et ut
his oīb⁹ gaudeat. p̄seueret. exultet. tripludier. delectet. Ecce hoc ē bñ
esse. hec ē vera vita aīe qđ xp̄i grām hōi repaſt. **D**ñicus. Tria leaḡ

Capitulum

LXVI

colligo beneficia maxima q̄ xp̄i miseratione donant. s. indulgentia ut of-
fensa deleaf. gratia vrbni esse pferat. gloria vt ee optimū aliquā donec
Nā gratie sp̄ debet gloria. Gratias igit immortales xp̄o q̄ ista nobis
suo sanguine mercatus est.

Quin hōie xp̄iano sunt tres ge-
neratores et tres fraternitates distincte.

Capitulū. lxvi.

Raymūdus. Ut pfectius adhuc et clariss xp̄i gram et bñ esse
corpus et aiam et bñ esse Sed dū bñ esse p inobedientia pdicit. ee tñ
imo et male ee corporis et aie reseruantur Porro xpianus hō instar pmi
tres hz res sibi collatas. distinctis in generatoib. Hz em carnem a
pmo parēt. hz siam a creatore hz et bñ esse a xp̄o redēptore Ista ter-
tia ppleta est et pfecta. sine q̄ due pmē corrupte manet et pdite. **H**ec
em generatio sancta est et tota bonitas. rectitudine et pulcritudo aiaz **N**ota q̄o ge-
Ista tertia generatio oīno pteraria pme multiplici rōne. Primo per neratio spūalis
prima em generatio em caro bñatur et aia seruit. p tertia aia bñas car
triat carnali.
ni et sue subiecti seruitut **S**cđo. p prima generatio em hō erat totus
carnalis. lutes. brutalis. p tertiam hō fit spūalis. rōnalis. diuinus.
Tertio. p prima hō pdicit similitudinē dei māniscis similitudinē dyab-
oli. sed p tertia recuperat de similitudinē et in pristinū se attollit decorum
Duarto. p pmā hō recipit in se radicē oīm malor. hz p tertia oīm bo-
nor somite recuperat et pseruat **D**ñicus **H**inc iā cernere hz aptius
q̄tū pmus et scđs adā sint inter se pterari. **P**rimus hoīem corrupit
et pdit. scđs reparat medef et saluat **I**lle aiam a creatore coipi infu-
sam inficit et occidit. iste ea mūdat ornat et viuificat **I**lle oēs quos de-
se gignit filios ppetuis cruciatib. damnat. iste sua sobole baptissimi
lauacio purgatam in celestib. eleuat et coronat **I**lle sua fetida carne
oēs comaculat. iste sue sancte et mūde carni sociatos mūdos reddit
et lucidos. **R**aymūd. Egredie lapis. nūc pauca de triplici inter
xpianos frūtate loq̄imur **P**rima ē carnalq̄ oēs ab uno pmo parēt
descendit **S**cđo s̄s fress. qz ab uno p̄re spirituū deo suas aias accipi-
unt Et iste due coes s̄s etiā et pagani et indeis. **T**erto s̄s fress qz ab
uno p̄re xp̄o oēs bñ ee sortiūt **H**ec postrema ē oīm optia. sine q̄ due
p̄te mortue s̄s **H**ec frūtatis ē magne nobilitas. magne excellētie et
amoris. magne bonitas. charitatis et unōnis **H**ec fraternitas ē infiniti
meriti valoris et p̄mij. qz xp̄s de hō emittit ea morte sua. vitā tribuēs
p̄ci infiniti **H**ec fraternitas ē frūtatis ḡte. qz xp̄s grāt pater ea suis
plib assignauit. **C**eterē autē due s̄s nature. **D**ñicus. Merito hec
tertia fraternitas tāte ē dignitatis. qz de p̄re dignissimo et illustrissi-
mo xp̄o originē sumit **S**ummo igit amore se dñi iūice diligere xpianū

Nota de tripli
ci iter xpianos
fraternitate.

Dyalogus

Sextus

qui talē tā amabilē sortiū patrem q̄ eos suo sanguine lauit. sua morte redemit. sua resurrectōe iustificauit. sua glorificatōe coronauit. **R**aymūdus Ut cuncta mēlē intelligas q̄ de hac triplici generatōne t̄ fraternit̄ te locutus sum vñ manifestū tibi ponā exemplū. Corpus humānū recipit ē. recipit t̄ bñ esse. Nā. epar. cor. t̄ cerebū alijs largiūnē mēbris oē qđ hñt. Epar eñ dat esse grossum. Et q̄ ip̄is mēbris instar corporis M̄ittit nāq̄ eis humores corpulentos ex q̄ bus mēbra generant̄. nutrit̄. sustentant̄. Hoc aut̄ facit p̄ venas et q̄bo largiē sanguinē. t̄ ēq̄li p̄mis adā q̄ dat carne solū. Sc̄d̄ cor ip̄sum mittit calorē naturaleē. t̄ fert oībō mēbris vitaleē sp̄ritū. t̄ h̄z se admodū dñi creatoris q̄ dat aīam viuentē h̄uano coīpi. Est ḡhic sp̄ns q̄li mēbroz aīa. sine q̄ oīla mēbra mortua deputant̄. Tertio ip̄z caput seu cereb̄z qđ ē altissimum sp̄argit in oīla mēbra p̄ nervos sensū t̄ motū. t̄ ē sicut xps dās bñ esse toti coīpi. Sicut ergo corp⁹ ab epate grossum sanguinē. ita hō recipit ab adā sensibile carnē. Et sicut corpus recipit a corde sp̄ritū vitale. ita hō recipit a deo aīam vinētem. Sicut q̄bz corpus accipit a capite sensum t̄ motū. ita t̄ hō capita xpo grē adiutoriū. Et quēadmodū corpus iacet paraliticū. lāguinidū t̄ emortuū. t̄ sp̄ deorsum labif. nisi sensum a capite motuq̄ recipiat. nec quicq̄ ei plūnt aut epatis aut cordis munera. ita nisi hō grē ad iūtoriū t̄ bñ esse recipiat sp̄ ad terrena corruit. nec quicq̄ illi p̄det corpus atq̄ arbitriū receperisse. **D**ominus. Hoc exēplo t̄ ceteris que paulo an̄ de grā dīvisti efficacissime destruitur heresis pelagiana. Hec eñ falso assert̄ post acceptū a deo liber arbitriū xpi gratia nō eē hōi necessariā. Dicit nēpe hoīes sup̄bissimi. a deo habem⁹ q̄ hoīes sum⁹ sed nostrū ē q̄ iustiū līg⁹. Ne sc̄lit eñ q̄ liber arbitriū in p̄mo patre corruptū sursum ad iusticie opa attollū nō p̄t. innumeris obligatiōnibō irretiū nisi xpi misericordē soluat.

Dimors xpi vñ hōi grā cōferſ et bñ eē gnāt in hoīe xpi aīo vñ nouā obligatiōem. **C**aplin. lxxij. **R**aymūd⁹. Sicut sup̄ in dyalogo de obligatiōe mōstrauimus hoīez astrangi deo p̄ bñficiis creaturaz accept̄. rebereq; in deū toto corde diligē. honorare. laudare. Multo tñ ap̄l⁹ t̄ sine vlla op̄a tōe obligat̄ hō optio largitori. q̄i h̄m xp̄z illi. ɔtulit p̄ quē oīm suā miseriā. culpā. irato offendaz felicit̄ efficacit̄ expiauit. Quato xps pl̄ valet q̄z oīc̄ creature. tāto maḡ obligat̄ hō p̄ suscep̄to xpo q̄z p̄ oībō creaturis. Cū eñ xps sit p̄sona infinite bonitatis t̄ hūc largiēdo deo exhibuit hōi infinitū amore t̄ imēsam liberalitatē. id duplici obligatiōne iūta hō ɔstringit̄ xpo redēptori t̄ p̄i largitori. Que q̄dē obligat̄ multū differt a p̄ma. Nā p̄ma ē naturalē t̄ pp̄fē ē hoīaz t̄ p̄ter

Capitulum LXVII

mundū. **I**sta obligatio est propter hōis factū p ielum xp̄m. **I**te p̄ma est propter hoīem factū de nihilō negatiuo. **I**sta est propter hoīem collapsū in nihilō p̄uatū. De nihilō negatiuo factus est hō. q̄ corruēs in maliciā. in iniusticiā. in turpitudinē. cecidit in nihilū p̄uatū p̄uas seipm̄ suo bñ ec̄ sua grā. sua iusticia. **Q**ui igit̄ ex trahtoīez de isto nihilō ferēs sibi p̄ xpi mortē bñ ec̄ et bñ vivere. tunc itez fecit hoīez de nihilō. **P**rimo hoīem fecit cuī nō eēt. dñnde refecit cuī fundit̄ p̄risset. **C**lez q̄ magis est hoīem reformare q̄z facere et maioris valde pietatis (vi em nō creare) nō temerarē. **I**sta creat̄ et supbo et inobedientis factus meruit ut illud p̄deret. qd̄ fact̄ erat et illud propter qd̄ f. et c̄tus erat. id in infinitū amplius obligat hō p eo q̄ tā gratuita misericordie moriētis xpi restaurat̄ ē. q̄z q̄ an dei manu plasmat̄ ē. **D**ñc. **M**erito id qd̄. **N**ā in isto ope reparatois nr̄e deus suā ultimā ostēdit amiciciā. charitatē. amorē. dulcedinc̄. donas nobis suū sibi filiū coequalē quē amara morte peremit ut nr̄is mortib⁹ subueniret. **S**z rogo te quō poterit hō finitus hanc infinitā soluere obligatiōem.

Raymūdus. Duob⁹ modis. intellige q̄ dico. **P**rimo p̄t hāc obligatiōem soluere si offerat deo suū amore. suū timore. suā laudē. suā poteſt. deuotōem. ita tñ q̄ cuī istis sīl et xp̄m offerat q̄ est sufficiētia nr̄a. p̄ que plenissime deo reddim⁹ qd̄ decemus. **A**d hoc em nobis a deo xps largit̄ ē ut p̄ illū suppleam⁹ quicqđ ip̄i nr̄is virtib⁹ nō possum⁹. **S**emp em acceptat filiū pater. quē si omiserim⁹ et p̄ nos ipsos ad deū accederē voluerim⁹ rejicimur. repellimur. et vt supb̄issimi iudicamur. **D**ominus. **N**ec imerito. q̄ em sine mediatore ad deū iratū reus accesserit grauiori aīaduersione p̄cussus supbie sue penas dabit. **R**aymūd⁹. **S**cd̄ p̄t hō hanc obligatiōem soluere si mortē filij dei q̄ redēpt̄ est grata sp̄ memoria gestauerit. Imp̄issimū em ē tā benignissimā misericordiā in grato trasire pectore. **P**assio nēp̄ xpi ē infinitū meriti et totū hoīis bonū. id oē studiū xp̄iani et tota ei⁹ cogitatio atqđ intentio versan̄ dñ circa memoriam mortis xpi. in q̄ sunt oēs thezauri diuinitat̄ et meritorū oūn. **Q**ui igit̄ vult sue obligatiōi digne latissacere et oēm in se h̄utē et oē xpi meriti possidere. recipiat in memoria passionem ei⁹ p̄ quā sit in seipso viuiscat̄. deo recōciliat̄. a dyabolo liberatus. **D**ñc. **S**z non mors xpi iā trasit̄. quō ḡ qd̄ trasit̄ et iā nō est mihi poterit p̄desse. **R**aymūdus. Dixi iā tibi. **L**icz em xpi mors trasit̄. meritu tñ mortis in eternū manet. **Q**od meritu tñ in se hō recipit q̄i in memoria deuotus recipit ipam mortē. Et q̄ meritu sp̄ uit̄. idcirco q̄ in se accipit xpi mortē p̄ recordatiōem viuit in xpo. gaudent. io cūdāt. exultat. **Q**ui hō xpi mortē nō recordat̄ in gratia nec p̄mā obligatiōem soluit nec ista. **I**sta p̄ctōrū suorū obligatiōe cōpeditus manet in morte. in ira dei. et in vinculis dyaboli. **D**ñc. **P**z

Dyalogus Sextus

q̄ xpianus peccator & ingratus seipm diligēs. suā q̄ritans gl̄iaꝝ. suā
famā. & respuens xp̄m infinito reatu supra ceteros hoīes se altringit.
Tantū em̄ p̄tā hoīis xpiani excedit p̄tā oīm paganoꝝ ac iudeoꝝ.
q̄zū obligatio mortis xp̄i (cui xpian⁹ reus tenet) supat obligatoꝝ. p̄
bñficiis acceptis a creaturis. **E**st ḡ mal⁹ xpianus oīm q̄ viuit hoīi
neq̄slimus & infinitis suppliciis p̄e ceteris dign⁹. **U**nū tñ ē qđ me
vehemēter mouet. **S**i p̄ xi morte hoī serf bñ ec. qđ ē q̄ q̄ttidie tā
ta mala nūc corporis nūc aie expimir. & plerūq; maiora q̄ q̄ xi grā
nō receperūt. **C**orpus ut p̄us manet infirmū. miserū. fragile. morta-
le. aīa hoī mille q̄ttidie agitat tētationib⁹ nūc carnis. nūc mūdi. nūc
byaboli. **U**bi ergo est istud bene esse de quo loqueris.

Dicit hō lapsus repares quā
tu ad bñ ec aie. manet tñ malū pene in corpe. **L**aplīm. lxvij.

Raymūdus. Intellige p̄mū qđ sit bñ ec. & qđ male ec. & tūc fa-
cile qđ q̄ris inuenies. **B**n̄ esse aie ē q̄ sit iusta. sancta. recta. im-
maculata. fugitās vicia & p̄tā. & q̄ dñ amet. laudet. honoret. **H**ec p̄
xi grā aie xpiane s̄ferunt. atq; hoc mō accipit bñ ec & bñ viuire.

Nota q̄re hō **D**ñicus. Si h̄z xpianus bñ ec q̄re tot mala patit in carne. **R**ā
tot mala patit ymūdus. Nāgine pietatis ē ista dispensatio. Ideo em̄ corp⁹ manet
fragile & infirmū ne negligat hō se lapsum. se pditū aliqui fuisse & xp̄i
grā reparatū. **S**cđo vt meminerit amoris. obsequij. & charitatis sibi
a salvatore exhibiti. nec tā p̄ciosam morte fruolā putet. **T**ercio vt
caurus sit ne iter p̄ccet & eternas det penas q̄ corporis mala lōgissime
superēt. **N**oueris tñ q̄ istas carnis n̄remiserias rps nobis in bonis
p̄uerit. q̄r eas & voluntarias facit & meritorias. **S**i em̄ tolleret i hac
vita oīs penas tolleret de medio etiā merēdi occasiones oīs. oīs nē
pe pena voluntarie p̄ xpo p̄pessa admodū ē meritoria. **U**ides ḡ quō
mala corporis p̄us inuoluntaria dū xp̄i grā voluntaria fuit ad bñ ec aie
traducunt. **D**ñicus. Sz qđ dicis de malis q̄ttidie in aīa p̄peti-
mūr. vt sunt tētationes. tribulatiōnes. sollicitudines. timores & mille
picula. **R**aymūdus. Nihil pt tollere bñ ec aie p̄e solū p̄tēm. noli
assentire p̄tō & nihil tibi ēnōcitu. **Q**uicqđ em̄ hō in aīa patit tem-
pto p̄tō totū illi vertit ad salutē. **D**ñicus. Quō pt p̄cipiscētia
carnis (q̄ inimica ē aie) fieri aie in salutē. **R**aymūdus. Dū nō assen-
tit. dū aī appētitū frangit. dū el⁹ desideri⁹ reluctat. **D**ñicus. Sz
q̄re xp̄i grānō penit⁹ hāc destruit. **R**aymūdus. Certe ne tibi tollat
occasiōne pugnādi. vincēdi. merēdi. Olim hec p̄cipiscētia te traxit
ad culpā. nūc captiuia te duci ad grām. **I**u tñ ea copiame & retine
sub tributo. noli eā repente iugulare. Sz tanq̄ mortale inimicū vincit
les irretiū sine languescere. tabescere. & sensu mori. **I**xopter tres igil-

Nota de malis
aīme quō fuit
hoī in salute

Capitulū LXIX

tones ista carnis occupisētia hōi derelicta ē. Prima vt de tuo aduersario q̄ te olim occiderat egregie vindices. Secda. vt inimicū habeas q̄ te torpente pugnacē sp̄ faciat atq; victorē. Tercia. vt dū hunc nonūnq̄ repugnante sensis. gr̄e meminer̄ saluatoris q̄ te superiore fecit. q̄ illū tuis pedib; subiec̄. a q̄ q̄ttidie tot hoies capiunt̄. inficiuntur. ingulans. Si ḡ hec occupisētia facit ad bñ eē hois. q̄ m̄ nocua videſ multo ampli⁹ tribulatio. psequitio. sollicitudo. timor. circūspectio. q̄ dū p xpo volūtarie ppetuit̄ maximā parat̄ aie coronam. ¶ Dñicus. Optimus sermo tuus ⁊ admōdū informatiūs ad necessariā patientiā. S; nūc supēst ut q̄bō formis aut medijs xps suis fidelib; bñ eē cōferat ⁊ salutē lapiēter edisseras.

Nota tres rationes

Duibus formis aut medijs xpi

anis accipit bñ eē a xpo

¶ Caplīm. lxix.

Raymūdus. Ut hō xp̄ianus recipiat bñ eē a xpo. necesse est vt nouerit ⁊ suscep̄it lep̄te ecclie sacramenta. Christus em̄ benignissim⁹ miserator dona gr̄e s̄ne p̄ res visibiles ⁊ palpabiles instituit elargiri. vt hō exteriorib; rebo imbutus qđ intrōsūz in aīa accipiat agnoscat. Nō m̄ id qđ daf̄ visibile ē. Sz signū visibile denotat. Ideo sacramentū dī. qđ ē lacre rei signū. Sicut p scalā nature visibilē hō ascēdit ad cognoscendas res intūsibiles vt supra patuit. ita dñs iesus statuit. vt p scalā visibiles sacramēto ⁊ hō lapsus se erigat ad res spū ales. nō solū vt eas agnoscat. verūtā in se recipiat. Prima scala est nature. scđa ē scala gr̄e. Prima ē scala creatōis. scđa ē repatois. vite ter duas scalas et salutis. Prima ē hois inq̄stū hō ē. scđa ē hois inq̄stū lapsus ē. Si ḡ voluerit dū inuenire p scalā p̄mā. necesse ē vt p̄ius ascēdat p scđaz. vīpote collapsus deplūs ⁊ dei inimicis. Itē p p̄mā scalā hō ascēdit ad dū. Sz p scđam hō scđadit ad hoiem dū. Prima instituta est a deo creatorē. scđa p̄dita ē a deo saluatore. ¶ Dñicus. Nō mihi mirū vide tur q̄ xps ordinauerit p res corpales hoiem rebere recipi bñ eē cum in p̄ma dītō mūdi ad hoc res corpales quasdā deus creauerit vt p̄ eas hō h̄ns bñ eē recipet optimū ē. Lignum em̄ sc̄e boni ⁊ malī qđ vtiq; erat corporeū. ppterē deus instituit vt si hō seruasset obediētia sup̄ hoc ligno ipolitā. de bñ eē qđ habebat trāsūt ad optimū ē qđ nondū nouerat. Raymūdus. Hoc qđ dīcis etiam huic s̄ne opitulaz. q̄ sicut hō lignū hoc veritū gustādo p̄ res corpales cecidit ita illum p̄ res visibiles xps erigere curauit. Itē aut̄ res p̄ sacra p̄bā p̄secreta tālē recipiūt efficaciā ⁊ virtutē vt hō eas in se suscip̄t̄ eā sine dubio grām adipisc̄it q̄ h̄mōi res visibiles. Scarevidēt. v̄patebit in subditis. Et p̄griuerenter his rebo corporeis xpi p̄bā q̄ oīm̄

Dyalogus Sextus

halent virtutē sociant̄. ut sicut hō p̄ obū dei ē creatus t̄ p̄ creaturas
Dicit̄ p̄ oba xp̄i collapsus. ita t̄ p̄ obū xp̄i creaturis imixtū recreat t̄ sublimeat. Tercia
ecclie sacramen̄ta formant̄

ba etiā aptius res inuisibiles suo scato rep̄taant̄. t̄ id merito rebo vi
sibilis copulant̄ vt p̄fect̄ hō credat se ea grām intus recip̄e q̄ p̄ res
cor̄peas forinsecus denotat̄. **D**icit̄ Quia iḡf p̄ has res visibiles
xp̄o miserante hō sanctificat̄ t̄ recip̄it intus grām. vita. t̄ salutē. hoc
ē bñ esse. t̄ debent honorari. venerari. t̄ cū oī reverētia t̄ deuotio sus
cipi. t̄ debent sancta appellari t̄ sacramēta. **P**rimo q̄r̄ fcat̄ res sacras
Secondo p̄parat̄ hoīem ad recipiendum res spiritales t̄ sanctissimas
Tercio q̄r̄ a sanctissimo xp̄o eas nouim̄ institutas. **M**erito igit̄
hec scala appellan̄ d̄ scalas sacramentalis. **S**z tu. p̄ greedere.

Quō p̄ primū sacramentū sc̄z

baptismi daf̄ aīc̄ humāne bñ esse ¶ Caplin. lxx.

Raymudus. Nūc in sp̄ēali de septē sacramētis pauca dicam̄.
P̄et quō p̄ ea daf̄ aīc̄ humāne bñ esse. Inter sacramēta p̄m̄ occur
rit baptismus. H̄ia humāna carni corrupte putride t̄ malis corporis
t̄is infecte copulata trahit a sua carne oīm̄ corruptōem t̄ culpa ori
ginalē t̄ corporiscentia maculosam. t̄ id necc̄ ē si deleat a suis lordib⁹
emūdarī ad aquas baptisini lauāda festinet̄. alioq̄ si nō fuerit aq̄s
illustratis repurgata portabit in eternū inimicidū suū. Ista aut̄ ab
lutio regeneratio vocat̄. q̄r̄ ver̄ hō illic̄ renouat̄. t̄ aīa recip̄it nouū
ē sp̄uale qd̄ nō habebat. t̄ efficīt̄ dei filia. heres dei t̄ coheres xp̄i. Ista
itaq̄ ablutio materialis cui sociant̄ p̄ oba sacra. sc̄z ego te baptisō. id
est lauō in noīc patris t̄ filii t̄ sp̄üssanci. fcat̄ ablutoem inuisibile t̄
occulta quā xp̄s intus in aīa operat̄. In hoc baptismo sicut hō efficīt̄
nouus. ita t̄ nomē acq̄rit nouu. vt a xp̄o vocet̄ xp̄ianus. cui iam̄ xp̄i
grā cōcīata ē. **D**icit̄. Nūc pulcre intelligo xp̄ianū hoīem ē in
finiti p̄c̄. valoris t̄ dignitatis q̄ xp̄i sanguine (vn̄ t̄ baptisim⁹ ruit̄)
mūdarī ē. Nec detere quēq̄ ledere hoīem xp̄ifidelē nisi q̄ velit infirmi
tam iniuriā in xp̄m cōmittere. cui⁹ ip̄e t̄ nomē t̄ grām t̄ dignitatem
gerit̄. **S**z nūc ostēde obsecro quō hecvisibilis ablutio interiori pur
gationi coap̄te. **R**aymudus. In p̄mptu ē. **N**ā sicut aqua baptis
matis clara trās parēs lucida ē. ita aīa in baptismo reiecta culpas
tenebris intelligēt̄ t̄ amoris lumē acceptat̄. Itē sicut aqua estū re
frigerat̄. ita t̄ baptisim⁹ corporiscentia calorē t̄ feruētē carnis motum
st̄perat̄. t̄ gehēne incēdia penit̄ eliminat̄. Itē sicut ablutio fit a ca
pite descendēs in oī corp⁹ ita fit oīm culpas t̄ penas (q̄ ab origīna
li petō tanq̄ a capite sumplerūt̄ exordiū) plena remissio. Et vt h̄u
tes sacri baptismatis in vnū ḡgregē. in baptismo fit trāsmutatio de
mortis ad vitā. t̄ tenebris ad lucez. t̄ seruitute carnis t̄ demonis ad

Quō visibile
inuisibili coap
tatur

Nota baptis
mi virtute

Capitulum

LXXI

verā libertatē et seruitutē redēptoris In baptismo hō moris carni et
vivit spiritui moris vicio et vivit vītū exiit opibz tenebrarz et ar-
mis lucis induit. veterē deponit hoīem et nouū induit q̄ fīm dēū crea-
tus est In baptismo p̄terea tanq̄ p̄ scalam xps descendit ad hominē.
et hō scandit ad dēū. et sit inter virosq; qdā dulcissimus matrimonij
tractus. qz aīam r̄pm suscipiēs a xpo vicarijs brachjs suscipit. et
veteribz vicioz vestibz spoliata incorruptibiliō virtutū vestibz ad-
ornat. **D**ñicus Ex isto dulcissimo sermonetuo luceclarius appa-
ret cū q̄ta celebritate. deuotōe. alacritate. et pietate teat baptimus
et serri et suscipi. in q̄ humana aīa oēs culp̄as deponit. maculas di-
luit. nouā natuitatē acq̄rit. demonis et carnis laq̄os euadit. inter se
et dēū noua federa iūgit. et in xpi sponsam castissima trahit. Ubi ḡ tan-
tor et bonoz institutio magna detet celebitas obseruari.

¶ per sacramētuō confirmatōis

datur etiā bene esse anime humane

¶ Capitulu. lxxi.

Raymundus Sicut in baptismo hō quasi mō genitus infans
augmentat. roboret. In his em q̄ ad corpus pertinet. p̄mo videmus
hoīem de vulna nasci. secō natū crecere et robore. Ita in spiritualibz
hō primū de vulna. hoc est de fonte ecclie misericordia generat deinde in
spirituali vita p̄ confirmatōis sacramētuō angelz et roboret. Et qz in ista
roboratione fit noua opatio et nouus aīe effectus. ideo noui etiam
rebus institutuō sacramētuō et a p̄mo distinctuō Uel qz in quolibet sa-
cramēto optz ut visibile p̄portionē rei invisibili. ideo crisma qd̄ est
p̄positū ex oliuō et balsamo cū ſibz gratiā opantibz. illis scilz signo
teſigno crucis. confirmo te crismate salutis. huius sacramēti virtutem
optime repenteat. **D**ñicus. Ostēde nūc quō hec exteriora in
teriōribz affūlent. **R**aymundus. Dixi in crimate oleū et bala-
smū xineri Sicut oleū ſupnata aque ita grā p̄firmatōis grām ba-
ptismatis ſupat. Itē oleū reddit aquā ſaporosam. ita p̄firmatio ba-
ptizat hoīem magis efficit populi famosum. vita. vtute. bonitate
p̄uersorē. sermone. Itē oleū extendit et dilataſ ſup aquas. ita p̄ hāc
p̄firmatōis grām hō exteriorius ad bona opa dilatat et nō mē xpi aīa
bile reddit cordibz aliorū. Itē oleū nitidū est et placidū. ita hoc sacra-
mēto hō conſciētia possidet mūdam et iusticie luce ſerena. Itē oliua
etiā ſeu hyeme ſp̄ viret. ita p̄ hanc sacramēti grām p̄fertur homini
vt nulla aduerſitatū aſceritate ſtrangat. sed ſp̄ in bono pſeuereſ. et in
ſecūdis et in tristibz. Item oleū lenē eſt. dulce. ſimile. benignū. ita hoc
sacramētuō facit hoīem humile corde et mitē conuersatione. gaudere
cū gaudentibz. ſtere cū ſlientibz. Preterea ſicut oleū p̄misceſ et bala-

Qūo exteriora
interiore gratiā
significet

Dyalogus

Sextus

nam quod suauē valde spirat odore. hoc significat q̄ gratia huius factamēti hominē extra se spargit fragrantia bone fame. bone opinio nis & vite qua alios ad se trahit suo exēplo instituit. Tē ista vinctio fit signo crucis in frōte ut significet q̄ in hoc sacramento datur grā ad publicē p̄ fide pugnādū ad xp̄i nome & crucē & mortē audacter et sine rubore ostendū. & ad tormenta. & tumelias & ludibria si opus fuerit ostensissime pferendū. Lerte vidisti ḡo hoc sacramētū bñ esse et gratiā & fortitudinē cōserat aiabo. ¶ Dni⁹ Uidi eqdē & xp̄i miserationē stupro vehemēter q̄ h̄mōi remedijs m̄is vulnerib⁹ suffragat.

¶ per sacramētū eucharistie sūt

pra modū bñ esse & multiplex grā donat. ¶ Capitulū. lxix

Paymūdus Post firmacōem sequit̄ eucharistie i. bone gratiē sacramētū. in q̄ pre ceteris tñineat & fert̄ ois grē plenitudo. Tidemus q̄ invita corpali primū precedit generatio. deinde sequit̄ augmentatio p̄ quā hō p̄ducit ad plenā vitā. ita tertio req̄r̄ alimen tu quo ois vita pduret in esse. Hanc mō est in vita spūali. Nā in baptismo spūaliter nasceris. in confirmatione augmentaris. & eucharistia aleris et enirris. quo sit vt in vita spirituali serueris & plearis.

¶ Dominus Sz quo cibo alit nos xp̄i in hoc eucharistie sacramēto.

Raymūdus Nō alio vtqz q̄ seipo. sua carne. suo sanguine. sua diuinitate. q̄ realiter & veraciter in hoc sacramēto tñinen. Ecce hoc est pabulū amoris. esca dilectionis. sc̄culū ardētissime pietatis quo te nutrit deus tuus. redēptor tuus. Sicut enim nutritio corporis fit p̄ calorē naturalē. q̄ si defecerit iā nutritio cessabit. sic & nutritio spūalis p̄ calorē fit spiritualē. hoc est p̄ amorē. Et sicut calor naturalis cōuertit nutrimentū in rē nutritiā. ita amor cōuertit amantē in rē amatā. Corporis tñ nutritio & spiritualis fit p̄trario mō. Nā in corpali ali mentū vt̄ in naturā alit. Sz in spūali alit̄ in naturā vertif̄ alimenti. Māducas enim xp̄im nō in te xps mutaf. sed tu mutaris in xp̄o. for mā & imaginē & xp̄i similitudinē vere recipies atqz ita xp̄o m̄gens et eius m̄b̄ efficeris. Hinc iā intelligis quo hoc sacramētū scala sit in qua p̄ res visibiles (vt sunt forma panis & vini) hō ascēdit ad xp̄im. & xps descendit ad hoīem. Itis rebo visibilib⁹ accedit sermo xp̄i & v̄z xp̄i corpus efficit & verus sanguis. ¶ Dominicus Qsio tu mihi ostēdis q̄ potestate v̄bor xp̄i panis q̄ in altari ē in xp̄i carnē trāformat.

Raymūdus Credis xp̄im dei ec̄ & creaturas oēs v̄bo formasse.

¶ Dominicus Credo eqdē. ¶ Raymūdus. Si ḡ potuit v̄bo naturā creare. q̄re nō potere in naturā cū voluerit v̄bo traducere. Nunqđ erit infirmior sermo xp̄i trāsimutādo naturā q̄ creādo. Ut aut noueris q̄ xp̄i v̄ba id realiter efficiūt qđ dicūt his rationib⁹ potensis edoceri.

Capitulum LXXII

Prima rō. oīno necesse ē op̄ ſ̄ba creatoris aſcedat vñū gr̄ dū ſupra
ſ̄ba creari hoīs. ſz hoīs ſ̄ba ſp significat aliqd. ḡ tei hoīs ſ̄ba vñra
id qđ significat etia faciūt qđ dicunt **S**coa. ſ̄ba hoīs aliqui ſunt falſa. vt ḡ vñū gradū vñtra tribuam⁹ ſ̄bis xp̄i op̄z necellatio aſſerere
q̄ ſp ſunt vera. iō in veritate op̄ant qđ loquunt. **T**ertia. Si creatura
h̄ virtute trāſmutādi in ſe alia creatura. nā caro humana mutat pa-
ne in ſuā ſubam. multo magis ſ̄ba xp̄i ſua ſtute panē in altari ver-
tut in ſuā carne ⁊ vñū in ſanguinē. **D**nius. Libet aſſentior rōni
bus tuis. nā ⁊ veret firmitiſme. **S**z nūc q̄lo paucis oſtēde quō
hec viſibilig in h̄ ſacramēto interiorē grām repletēt. **R**aymund⁹

Pareo libes. Sicut em̄ panis ⁊ vñū ſunt ipſius corporis plena reſe-
ctio. ita corpus xp̄i qđ ſub hiſ ſpecie. p̄tineat optimo ſpiritali cibo inuiſibile grāz
aīam refocillat. **P**reterea. ſicut panis ſup oēs cibos corpus nutrit ⁊ ſignificat. **Q**uo viſibile
ſuſtērat. ⁊ vñū leuitat ⁊ inebriat. ita corpus ⁊ ſanguis xp̄i aīam refi-
cit. nutrit. letā iocūdā atq̄ ebrā reddit. **P**reterea. ſicut ex multis gra-
nis panis fit. ⁊ ex multis aciniſ vñū ſfluſ. ita in hac ſacra mēti per
ceptōe multi xp̄iani in vñā fidē xp̄o ſūgunt ⁊ ſiūt coꝝ vñū ⁊ aīa vna
Dnius. Ex hoc poſtemo patz. q̄ p formā panis ⁊ vñi duplex
inuiſibile denotat. ſz ver corpus xp̄i ſgincū qđ in h̄ ſacramēto ſe-
net. ⁊ corpus xp̄i myſtici. ecclia. ſ. in pdeſtinatis qđ nō realiſ ſz ſigni-
fatiue repreſentat. Ulez tu vñtra. p̄cedere. **R**aymūdus. Audi igit
p̄t̄ter. ſicut res corporales patis ⁊ vñū in h̄ ſacramēto in eā aſcedit
dignitas ⁊ nobilitas eminētia q̄ nulla p̄t celſior estimari. trāſeūt em̄
in corp⁹ xp̄i glificatiu. ita p̄ ſacramēto boni xp̄iani ſublimat. deſificat. ⁊
in xp̄im auertit. ⁊ efficiūt cū eo vñi volitatis. amoris ⁊ germani-
tatis. **P**reterea. ſicut panis vñiq̄ ſubā formis extra remanentib⁹ in
xp̄i carnē ſanguinē occulta ſtute auertit. ita p̄ ſacramēto aīa xp̄iani
in xp̄i aīam ⁊ deitatē occulite pmutat. corpe in ſua ſpē pmanete. **P**re-
terea. ſicut p̄ ſbū ſuū xp̄s res viſibiles ſtūt in corpus inī. ita in hoc
ſacré ſtūt corda aīaloz pior̄ in ſemētiz. **P**reterea. ſic in h̄ ſacré pa-
nis corpore⁹ alia naturā induſ multo melior efficiſ. ita corp⁹ xp̄ia
ni digne coīcātis meliorat. ⁊ caſtū. miſū. ſctū. ⁊ xp̄i obſequis deditū
rōni ſubditū efficiſ. **D**nius. Dignifica ſz q̄ loq̄is ⁊ q̄ vehe-
mer in amore hui⁹ digniſſimi ſacri mētē hoīs inſtāmat. Hinc claret op̄
ſtute hui⁹ optimi cibi xp̄ian⁹ eniſtrit. roborat. p̄pleſ. pſicif. ⁊ ad vñ-
tū bonitatis termintū q̄ſtū in hoc miſdo poſſible ē accelerat.

Caro xp̄i est penitus contraria corrupſe carni primi hominis
Capitulum. lxxiiij.

Raymundus. Ex his q̄ iam diſimus facile potes anūnadiuerſe
premi dominice quo prius hō ſc̄ds ſz xp̄s contrarian. ita
caro xp̄i est oīno p̄traria carni. p̄t̄oplasti. **D**icit em̄ p̄prietates
¶.

Dyalogus

Sextus

et opatōes respectu aie longe diuersas. **Nā** caro p̄m̄ hois causat in
aia oīm̄ corruptōem̄. infectionē. pditionē t mortē. **Iz** caro xp̄i cōfert
aie se sum̄ti integratē. puritatē. vitā gracie. t vitā glorie. **Preterea**
sicut caro corrupta in adā turpiter libidinose p̄ contū generata est cā
quicqd aia experit m̄. ita caro xp̄i inuidissime sine contū te virgine
ora erit aie humane cā oīs boni. oīs virtutis. iusticie. t salutis eter
ne. **Preterea** sicut ip̄i aie imputat originalē p̄ctū. eo q̄ vni carnī vi
ciate. ita dū aia copulat carnī xp̄i sanctissime ab om̄i p̄ctō immunitis
efficiat t om̄e xp̄i meritū compartit. **Preterea** sicut caro ade est archa
om̄ virtutū. om̄ bonorū t thezauroz sp̄naliū om̄. **Preterea** sicut ca
ro p̄ma separat aiam̄ a societate t amicicia dei t facit eam sociā dyabo
li. ita caro xp̄i iūgit aiam̄ deo t eterna pace federat. **Et** sicut dyabo
lus pade carnē aias rapit t occidit. ita xps sua carne aias aucipat
t vivificat. **Preterea** sicut aia sociata sue carni p̄ voluntatē t amorem
mille sordib⁹ t vicijs inquinat. ita si societ p̄ amore carni xp̄i p̄ placē
aie cū carne so. mū nō est p̄functorie trāscendit. **Duplicē** ego aie rōnalis societatem
cictatem. **Cū** carne p̄sidero. **Unā** haber cū sua carne hec ē naturalis. alia habet
cū carne xp̄i. t hec est voluntaria t mere dilectionis. **Per** p̄mā vniōem
recipit caro vitā ab aia. sed p̄ secundā vitā accipit aia a carne xp̄i per
quā deitate in pacis federa copulat. **Et** qm̄ aia magis illic est vbi
amat q̄ vbi animat. iō aia xp̄i camī p̄ amore sociata tā sancta. tā vit
tuosa efficiat q̄ a carnis sue copula possit nullatenus maculari. **Et** me
fixa t occisa est p̄ aie salute t p̄ oīo p̄ctis q̄ a sordida sua carne con
trarit. **Huic** igit̄ xp̄i carni si aia p̄ amore inheserit carnis sue corr
ptōne de cetero maculari nō poterit. **Sed** da veniā q̄ ego ūbosus tu
abrupto protuli tu magis elucessere facis. **Et** p̄te re adhuc vnum
q̄d in differentiā vt iusq̄ carnis dicturis sum. t sic quieturus. **Si**
cū p̄mā caro corrupta multiplicat t dividit in multas portiones
et ex cōsequēti sit cā quare aie multiplicant t corrūpant t ab iniūcē
t a deo separant. ita caro xp̄i que vna numero est fitrō vniōnis aiaz
et oīs aie xp̄iane q̄ per p̄p̄ia cuiusq̄ carnē fuerunt ab iniūcē t a deo
remote p̄ xp̄i carnē cū p̄ amore copulant fūnt cor vnum t aia vna
inter se t cum ip̄a deitate ete no pacto federate. **Dūcūs.** **Precla**
re admodū t pmagnifice. **Ut** qm̄ om̄nes anime humane ab vno ex
rumpuntur. ita demum per xp̄i carnem vniūntur. purgant. t ad deū
qui eas condidit reducunt. **Et** sic caro ē causa multitudinis anima-

Nota duplēcē do t in ea delectado ab om̄i sp̄rcitio emūdat. **Dūcūs.** Hoc postre
aie cū carne so. mū nō est p̄functorie trāscendit. **Duplicē** ego aie rōnalis societatem
cictatem. **Cū** carne p̄sidero. **Unā** haber cū sua carne hec ē naturalis. alia habet
cū carne xp̄i. t hec est voluntaria t mere dilectionis. **Per** p̄mā vniōem
recipit caro vitā ab aia. sed p̄ secundā vitā accipit aia a carne xp̄i per
quā deitate in pacis federa copulat. **Et** qm̄ aia magis illic est vbi
amat q̄ vbi animat. iō aia xp̄i camī p̄ amore sociata tā sancta. tā vit
tuosa efficiat q̄ a carnis sue copula possit nullatenus maculari. **Et** me
fixa t occisa est p̄ aie salute t p̄ oīo p̄ctis q̄ a sordida sua carne con
trarit. **Huic** igit̄ xp̄i carni si aia p̄ amore inheserit carnis sue corr
ptōne de cetero maculari nō poterit. **Sed** da veniā q̄ ego ūbosus tu
abrupto protuli tu magis elucessere facis. **Et** p̄te re adhuc vnum
q̄d in differentiā vt iusq̄ carnis dicturis sum. t sic quieturus. **Si**
cū p̄mā caro corrupta multiplicat t dividit in multas portiones
et ex cōsequēti sit cā quare aie multiplicant t corrūpant t ab iniūcē
t a deo separant. ita caro xp̄i que vna numero est fitrō vniōnis aiaz
et oīs aie xp̄iane q̄ per p̄p̄ia cuiusq̄ carnē fuerunt ab iniūcē t a deo
remote p̄ xp̄i carnē cū p̄ amore copulant fūnt cor vnum t aia vna
inter se t cum ip̄a deitate ete no pacto federate. **Dūcūs.** **Precla**
re admodū t pmagnifice. **Ut** qm̄ om̄nes anime humane ab vno ex
rumpuntur. ita demum per xp̄i carnem vniūntur. purgant. t ad deū
qui eas condidit reducunt. **Et** sic caro ē causa multitudinis anima-

Capitulum LXXXIII

rum et caro vniuersis. Caro est caro que a deo erexitur, et caro que ad deum redeunt. Caro est caro perditiois animarum et caro salutis eorum. Hec omnia opera caro. sed non una et eadem caro, sicuti nunc evidetissime demonstrasti. Sed cum necesse sit omnes christianos habere unam carnem cibari, quoniam prout caro tot homines diversis locis et tempore pascere, et tamen una numero cum sit non posse dividendi, nec comesta consumi.

Declaratio per exempla quoniam unitus

corpus Christi numero possit sit et scilicet in pluribus locis. Capitulum. lxxiii.

Primus. **A**nymodus. Questio tua est: Quoniam corpus Christi unum numero possit esse in pluribus locis. Questio certe difficultas nulla humana industria dissoluenda, sed certa fide estimanda. Non debet enim mirum videri si corpus Christi possit esse in multis locis quam ipsa divinitas. Cum hoc corpus in unitate persone societatem est tota sit sit in oib[us] locis. Accipere preterea aliquod exempla quoniam hoc ipsum quod persisti possis utrumque cognoscere. **D**icitur. Si enim unum sibi numero uno ore platum et in aere multiplicatum plures astantes aures metentes diuerberat, ita et unum Christi corpus numero deitatis unitum multis per locis haberi. multa christianorum corda et ora subiunguntur. **S**ecundum. una et eadem dictio sive illa magna aut parva tristis scriptura sit, seu in multis seu paucis redacta syllabis super idem facit, ita profiteretur nec parva nec magna forma panis aliquod variat in corpe Christi, tantum enim in parva persona hostia sicut in magna. **T**ertius. licet aliquod dictio multiplicetur per varia synonyma aut idiomata, propter hoc enim factum dictis nullatenus multiplicatur, ita quoniam hostie multiplicentur loco et tempore, non propter hoc tamen caro Christi multiplicatur. **Q**uartus. quidam ipsa deo suam retinet formam et naturam tamen ipsum facio manet, ita etiam donec forma panis in sua manebit natura, super intus permanet corpus Christi. **C**inque. quoniam quilibet pars hostie habet tres species et nomine panis, sive puma sit illa sive magna, sive sub quilibet parte notabiliter est totus Christus. **Q**uintus. sicut speculum Christi quoniam magnus non recipit in se nisi una imago unius hominis, quod si frangatur in multas partes, in quilibet speculi parte tota patebit hominis imago, quoniam pars apparuit in toto speculo adhuc integrum. **D**ecimus. non sit una hostia magna instar motis non erit tamen in ea nisi unum corpus Christi, quoniam si illa hostia tres regeris in mille partes in quilibet parte erit totus Christus. **V**erum non numero in singulis et in oib[us] unius. **D**icitur. Sufficienter his exemplis optimis ibiensus sum ut intelligam et in multis locis et in singulis hostie effracte partibus unum numero Christi corpus habere. **R**aymundus. ostende obsecro quoniam integrum et perfectum Christum sub tamen pars hostie perib[us] corpus Christi habet. **R**aymondus. Corpus Christi cum sit spiritualis est in aie naturali (Christum id fieri per transmutationem) et unitum. **C**videtur enim quoniam nostra ea quae in se recipit in sua natura coheret, possit hostia coherere. **V**nde recipitur haec littera. **A**ccedit etiam spissalere, et quoniam pars erat nigra tamen.

Dyalogus Sextus

vel rubra. lōga et lata. sit in aīa mere spūalis sine colore sine aliq̄ q̄tate. Ita p̄formiter corp⁹ xpi iā glorificatū et spūale factū nō occupat locū. et iō p̄ sine pondere sine lōgitudine. sine p̄funditate totu⁹ integrū in vno indiuisibili pūcto verissime p̄tinēti. Preterea videmus palā q̄ imago seu sp̄es rei corporalis quālibet sit magna ē tota fil. nec lōga ē. nec lata. nec p̄funda. nec p̄oderosa. nec grossa. licet longa ē et grossa videat Una enī magna ecclia seu amplissima ciuitas tota atq̄ integra ingredit̄ sub imagine pupillā oculi nři q̄ est instar pūcti indiuisibilis. Hō p̄terea dū dormit: tota videt ciuitatē in somnis in sua specie q̄ pūctalis ē. Lū igit̄ corp⁹ xpi magis sit spūale q̄ libet imago rei corporee q̄ p̄ pupillā int̄. at. iō nō tibi mirū videri dū si possit totū fil in pūcto et sine sui diuinitōe sub breuissimis hostie p̄culis p̄tinēti. Clemēs enī xps in sacramēto. ppter aliam ut ea sibi vniat p̄ amorem. iō dū ibi eo mo p̄tinēti q̄ possit aie efficacius applicari. Dm̄cūs. Satis me instruis nō op̄erere me in hoc sacramēto quicq̄ de xpi copte q̄rere aut scritari qđ sit vel q̄tū. vel coloratu⁹ vel sapoz. vel aliq̄ sensu obuiū. hoc enī br̄utescere ē. h̄z solū r̄ spiritalē cogitare. et no aliud p̄cile q̄d n̄ba ip̄a fecit. Hoc ē enī corpus meū. Raymūdus. Evidēt̄ hoc sane cōprehēdis. nā qđ videt̄ in sacramēto sicut vox q̄ extra p̄cipit. et hoc qđ illicintus p̄tinēt̄ ē sicut fecit̄ vocis qđ intelligit̄. Et sicut ip̄m fecit̄ nō ē elongū neq̄ latū t̄c. ita xpi corp⁹ in sacramēto ab oī ē q̄stitate et q̄litate remotū. Accipe itē aliud exemplū. sicut aliud ē forma panis. et aliud suba panis (forma enī panis videt̄ vel in speculo vel in somno. non tñ suba panis) ita in hoc sacramēto ha sp̄es ē et forma panis. h̄z panis suba nulla ē. q̄ mutata ē in corpus xpi virtute v̄bor̄ ei⁹. Et iō sicut se h̄z suba panis ad panis formā. ita se h̄z corpus xpi ad ipas sp̄es q̄ vidēt̄. Et q̄ panis suba solo p̄cipit intellectu⁹ et nullo sensu. ita corp⁹ xpi in sacramēto loco illic suba panis enī intelligi p̄t̄ s nō sentiri. Porro sicut suba panis in se considerata nō ē nec lōga nec lata. nec alia p̄ceptibilia sensu. nec locū occupat. et vbi cūq̄ ē panis forma illuc ē siml̄ tota panis suba. nec plus sube p̄tinēt̄ magna forma q̄d p̄ua. ita et corp⁹ xpi nō ē nec q̄le nec q̄tū. et reliq̄ vt iā patuit. Dm̄cūs. S̄ qđ cēlēndū ē de illis formis q̄ remanet suba trāsimutata. Raymūd⁹ forme ille nō incōgrue appellari p̄nit accītale indumentū corporis xpi. indumentū inquā alienū. extraneū. p̄egrinū. Ip̄e enī forme sacramentales panis et vini q̄ an habebat p̄ditiones accītis et inherētis. recipiunt nouū morē multo nobiliore et altiorē morē sube. q̄ p̄ se subsistunt et nullo sube adiūmento fulciunt̄. Oia ḡ in hoc sacramēto dignificant̄. q̄ panis sit corp⁹ xpi. et sp̄es ei⁹ modū recipit sube p̄ se subsistētis. Debet igit̄ sp̄es panis et vini in magna veneratōe et honore et pietate seruā.

Capitulū LXXV

uanī t̄ colī tanq̄ vestimenta vñigeniti filij tei t̄ regis sempiterni.
Dñic⁹. Ex his p̄ magna xp̄i saluatoris benignitas t̄ p̄funda hu-
militas q̄ ppter nos cibados t̄ humili dignat t̄ simplici īdumē-
to vestin. **Primum** īdñe ē vt nos redimeret veste nre mortalitatis.
scđo vt nos aleret induit se vestimento panis. **Prima** veste ip̄e sibi fe-
cit scđam hō cōponit. **Prima** sumpsit ex vtero virginis. scđam in-
duit in sacrificio altaris

De q̄rto sacramēto sc̄z pn̄ie per quā lapsus a xp̄i grā xpian⁹ regat t̄ bñ eē ei restituic̄ Cap.lxxv

Plymūdus. Nūc de sacramēto pn̄ie vñlit pana loqmur. Uli-
temus mi dñice q̄ in vita corporali ītingit hoēm morbū mor-
talē t̄ pericolosum incurtere q̄ vitā perimet tpalē. Pari mō xpian⁹ in
vita spūalī p̄t egritudinē hoc ē mortale pctūn̄ īcurrere p̄ qđ vitam
amittat spiritalē. **Gratia** em̄ cū nō sit de natura liberi arbitrii (qz aliđ
ē de grā aliquid natura) iō eā xpian⁹ sponte aut p̄tēre aut pdere p̄t.
qđ dū fecent tūc reuera infirm⁹ effici. morbidus t̄ morti p̄imus.
Sicut em̄ mēbrū illud in periculo ē qđ īfluentia nō sumit a capite
ita xpianis perditas dū nō recipit influxu a xp̄o saluatore. h̄ē mor-
bidus t̄ moribūdus. Uez quēadmodū corporalis infirmitas medi-
cīnis t̄ potionib⁹ curari solet ita morbi spūi itales remedii spiritali
bus reformant. Et iō benignissima xp̄i miseration̄ p̄tra vicia t̄ pctā
in q̄bo īttidie labimur t̄ ad mortē disponimur sacramētu īstitutu
pn̄ie. **Dñicus** Si pn̄ia (vt afferis) ē sacramētu q̄ sunt illa signa ex-
tenora q̄ inuisibile intus grām repitant. **Raymūd⁹** Dno sunt vi-
sibilia signa. **Primum** ē in penitēte. t̄ sunt facta t̄ vba exteriora q̄ fecit
et declarat id qđ occultū ē in corde t̄ inuisibile. odiū sc̄z detestatioꝝ
peccati. **Scđm** ē in sacerdote q̄ tenet locū dei. t̄ est ip̄a abisolutio q̄ sit
in isto sacramēto p̄ vba q̄ remissionē exp̄munt pctōꝝ. Ita duo ex-
teriora signa duo inuisibilita intus ostendūt. **Na** accusatio in penitē-
te fecit pctōꝝ suoꝝ detestatioem. t̄ vba sacerdotis q̄ sunt. absoluo te
t̄c. fecit pctōꝝ remissionē. **Id** culpe em̄ destructōnem duo sunt ne-
cessaria lez pctū remissio quā tribuit deꝝ. t̄ pctū detestatio quā sibi aſ-
sumit hō reis. **Primo** iḡt tenet peccator. q̄ vult veniā t̄ grām mere-
ri dolere. tristari. gemere. suspirare. lachrymari. **Scđo**. qz radit om̄is
pctū ē mala voluntas. iō ad destructōem pctū necessario opt̄z vt hō p̄-
ponat firmissima voluntate nūq̄ le ultra velle deū offendere. **Tercio**
vt ex ymo cordis hō cognoscat t̄ fateat se in deū sua malitia deliq̄se.
Dñicus. Male iḡt penitēt q̄ vel fatū vel deū accusat h̄ pacto cu-
piens sua scelera palliare. instar ade q̄ sub folijs latitās facin⁹ suū in

Dyalogus Sextus

deū retoſit. **R**aymūdus. Quarto. vt habeat optimā ſpem ab iudicē
genuſimo patre deo ſe poſſe et veniā et grām pmereri ne more iude p
ditoris dolens penitentia desperet. Quinto. neceſſe ē eū nō ſolū pcam
odisse ac detestari. ſz etiā cunctis viribz illud ipugnare. pſeq. pmerere
et imp' forisq' ore et corde acriter accuſare. et modis oīb' ybo et facto
deſtruere. al's veniā nō poterit emereri. **D**nius. Merito id qdē nā
pcam cū ſit acerrim'. et neq' ſlum' hoīs inimicus ſepans eū a deo et ab
oi bono. et obligās eū tornēto ſenitudo. idcirco ſummo conani
ne d' ſe 2tra illud hō robū erigere. et ſub pedibz piectū et oppiſuſ
crucibeli aio ſtrāgulare. **S**z tu qſo vltra. pſeq're. **R**aymūd'. Pcam
cū ſit etiā inſidiator occul' et clā ſp moliaſ inſidiias. cupit eū ſe cela
re. operire. occulere. et q' inimici hoīs domesti ci ei'. iō neceſſe ē vt p con
fessionē pdaſ. reuelef. vt appareat ɔſuſio turpitudinis ei'. Nō po
tes illi hosti tuo duri indicere bellū nec acriorē inferre ɔſuſionē q' ſi
illū dū latere voluerit. p dideris. et vituperiſ et p'umeliſ dignū ſa
cerdoti mōſtraueris. **S**upbū eū ē oē pcam. et iō maxime ab illo de
clinaſ a q' ſe maniſtari cerni et haberī p'ceptui. Eſt p'terea deceptiuū
et fraudulentū. et iō vt deceptor et falsarius acculari d' ſiudicā et pu
niri. Debet igit ponī in iudicio et 2tra eū ferri ſnīa. vt cū iudicās exeat
2dēnatus. exploſus. irrisus. Hūc igit teter imū hōſte cū taliter hō
fuit pſequi' et illū a ſe. piecerit et occiderit ſtatiū p'utē ſacramenti
pnie redit ad pacē dei et in amicitia xpī. et accepta oīm pcam ſuor re
miſſione grām recipat quā amuſit. Lerte iā vides quo hoc ſacramē
tum opat etiā bñ ee aie. q' veniam tribuit et grām refundit. Uides
q' q' p'na ſit ſcda tabula poſtaufragiū. et ſcda ſcala poſt baptiſ
mu. p' quā xpianus collaſlus itez aſcedit ad xp'm. In q' ſcala ſt' tres
grad' ſz dolor cordis. p'fetto oris. et ſatisfactio opis. **D**nius. In
finita nūc apparet xp'i dulcissima miseratio. q' hoī ſe p'fenant et gra
uen inuiria facienti tale p'util' recōciliatiois. anthidotis. tale ſuorū
vulner' remediu'. Hinc ſumma dat hō pcam ſecuritas. cū videt ſe
ab eo q' offensius ē in grām pacēq' vocari. **R**aymūdus. Oīo ne
ceſſe fuit xpiano peccati tale clemēti manū p'cedere. ne ppter imā
nitatē ſui reat' aliquiens desperet. Mūltō eū grau' et p'fund' ca
dit poſt baptiſmu et accepta tantā xp'i grām q' ante. **D**nius. Oro
te vt aliquatis id mihi rōmibus demonſtres.

Hoī xpian' multo periculofſ'
cadit poſt accepta xp'i grām q' aī. ¶ Caplin. lxxvi.

Raymūdus. Dnius. ſupra q' q' p'mus parēs cū ſua ſobole a
ſtatiū in q' illū d' ſe creuerat recessit. ſtatiū in aliū ſtatiū colla
ſlus ē. Cadet eū a deo et a ſtatiū optime nature cecidit in ordinem.

Capitulum LXXVI

Iusticie obligas se pene tali atq; ppetue. **P**ari mō hō xpī sanguine
et baptismate renas dū recedit ab hoc dignissimo statu in ordinē
cadit iusti iudicij. **E**t rāgo grauioribz supplicis ē dignus q̄to ma-
iora sunt sacramēta q̄ tēnent. **P**reterea sicut multo difficult̄ de ho-
minē redemit q̄ dididit. dididit eñ sine labore. s̄ vñq; ad mortē fati-
gatus ē dū redimeret. p̄būisti mihi inq̄t labore in p̄c̄is tuis. iō mul-
to infelici delinq̄t q̄ ingrat̄ tēnent seredep̄t̄ q̄ didit. **T**ercio. pec-
cans an baptismū in solū delinq̄t creatorē. s̄ q̄ ingrat̄ post baptis-
ma ī peccat. creatorē offendit et redēptore. atq; hoc mō et culpa gemi-
naf̄ et pena. **Q**uarto peccat etiā in totū corpū xpī misticū. qd̄ ē ecclia-
scōy a q̄ ipē et diuidit et vñū de xpī mēbris abcidit. **Q**uinto. sicut p̄
repatione hois lapsi ncē fuit deū hoiem mori. ita ncē ē ad reformā
dū hoiem scđo lapsū post baptismū rursum iesum xp̄m occūbere
q̄ p̄c̄m destrui nō p̄t nisi morte filii tei. **D**ñnicus. **S**ez nūqd̄ xp̄s iterz
de crucifigi ī fac̄t̄ immortalis. **N**unqd̄ nō vna mors sua sufficit ad
eoa orbis exhaurienda p̄ctā. **R**aymūdus. Sufficit eqdē. s̄ totū
ens xp̄s mistice imolat q̄tiens in expiatōnem scelerū nrōz mors sua
humili memoria reuocat. **Q**ui enī peccat rursum sibi dei filii occidit
et nō p̄t hui⁹ sceleris venia p̄mereri nisi xpī mortē iterz reuocet et pas-
sione sua ī memoria portet deuotōe. cō passione fide. **Q**d̄ qz paucis
simi faciūt. iō p̄c̄m regnat. et p̄nia ois euauat. **M**ors em xp̄s supat
ois p̄ctā et expiat vñiuersa. dū hō eā sibi applicat p̄ memoria p̄nia
mediāte. qd̄ dū fecerit ita illō gratū accipit xp̄s dñs tāq; si ipse eā p̄
se morte prulisser. atq; hoc mo regenerat. renouat. rebaptizat. nō vñ
dis baptismatis qd̄ iterari nō p̄t. sed roleo sanguine agni imaculati
xpī. **D**ñnicus. **C**ū enī ī hoc lapsū post baptismū hō teneat non
solū intus grauiter ingemiscere. s̄ etiā p̄dignā suis malis foris peni-
tentia agere. cūq; ipm p̄c̄m sit infinitū et eternū. eo q̄ in deū optimū
comissum sit. q̄ ē ifiniū et interminabil. quō poterit hō fragil et mor-
talis huiuscemōi p̄niā ad vnguē vñq; opere. **Q**uō poterit hō si-
nitio rē infinitā terminare. **R**aymūdus. In q̄luerit p̄ctō mortali-
tia opt̄z aiaaduertere. Primiū ē ipa offensa et redēptus dei. **S**cđo ipa
ois neq̄cia q̄ penit̄ inordinata ē et fieri nō d̄z. **T**ercio est id qd̄ ē in
p̄ctō voluntarium. q̄ sunt d̄sensus. delectatio. et rei p̄ssime cōplacētia.
Hec duo vltima sicut finita sunt et terminū hñt. ita et pena merētur
tpalē et terminabile. **S** illud p̄m p̄niā exigit infinitā. Uer quia
ois culpa solui p̄t p̄ displicētiā tanq; p̄ suū dñi. iō si hō cepēt de-
testari ex aio malū qd̄ fecit. et assumere dolorē infinitū p̄ infinito of-
fendo deo culpe et pene ppetue venia obtinebit. **D**ñnicus. Adhuc p̄-
manet qd̄ q̄rebā. **Q**uō q̄s poterit accipe displicētiā finitā. nunqd̄
ad impossibile nos obligat de. **R**aymūd⁹. Nō te obligat de. s̄ tu

Dyalogus Sextus

Scapim. noli peccare et loge a te erit obligatio ista infinita. **S**z agnosce nunc quod sit hoc lapsus Christi misericordia necessaria. **N**am quod hoc misericordia potest in immensum dolere nec culpa infinita destruere ideo illi progas passionem suam misericordia Christi quod cum sit infinita peccati facile culpam subvertit infinitam. **E**t ideo mors Christi iuncta cum hois prima culpa destruit puram est offensam dei. **C**lerc quod culpa est etiam inordinata et voluntaria. **I**o detinet ei pena temporalis iuxta qualitate culpe et hec reservat iudicio sacerdotis si est occulta vel publici iudicis si est manifesta. **D**ominus. **V**inc pulcre appetet quod necessarium sit primi sacramentum in quo facta occulta confessione tale secretum iudicium celebratur. **S**z rogo nunquam post facta dignam penitentiam hunc Christianus postmodum redditur sanitati.

Dicitur sicut baptismus dimittit reliquias primi lapsus in carne. ita prima relinqut reliquias secundi lapsus in anima et quo expiavit. **C**apitulum. lxxvii.

Baymudius. Dicatur tibi ad tuam questionem quod te scire oporteat sicut se habet baptismus ad primi lapsus. ita se habet prima ad secundum baptismum derelinquit reliquias in ipsa carne ut supra patuit. ita et prima relinqut nonnullas reliquias in anima. **A**gnosce itaque quod post perpetratum peccatum duo remanent etiam ope transente. scilicet offensa seu iniuria dei cuius amnestic obligatio temporalis et perpetua pene. **I**lluc dispositio et inclinatio ad silentium nequit pertransire. **A**ctus enim humani est hinc auditorem quod spiritu uero in mente relinquit imaginem ac per hoc dum in malo crebro iterat nascitur quodam mutatio voluntaria malorum operum delectabilis consummatur. **D**ocet genitilis poeta considerans ita canit. **S**ed quod delectat venenis decerpentes res. dicimus assidue. cras quandoque fiet idem. **I**sta autem inclinatio seu habitus vicius quodam est in anima generatum. et hoc reliquias dicimus peccatorum. **I**n omni quippe peccato fit auersio a deo. et puerus inordinata ad creaturas. et istud totum vocat mortale peccatum. quod autem mortificat et penitentia destinat semper terminus. **C**lerc dominus hoc auersus ad deum per primam redire tollit quodam mors aie et pena gehenne. manet tamen propter crebra quam habuit in creaturis delectationem quodam reliquie quod autem ergo languidumque relinqunt ut non possit tota virtute in amore sui assurgere redemptoris. instar eius quod cura alicuius medici de portis mortis abstractus adhuc iacet valitudinari et infirmus. eo quod nondum malo corporis humores purgari sunt. **D**ominus. placet apposite quod dicas. **S**ed haec reliqua quod medicina poterunt quod purgari. **R**aymudius. Tria sunt optima remedia quod oculi res quiete purgantur. **P**rimum est. crebra. voluntaria. fidelis. et verecunda confessio. que vero fuerit frequenter cum gemitu repetita. tanto efficaciter medelatur ergo cordi largitur. **S**econduum est deuota eucharisticie manducatio. **N**am ex ea

Nota quod reliqua purgantur. **P**rima est. crebra. voluntaria. fidelis. et verecunda confessio. que vero fuerit frequenter cum gemitu repetita. tanto efficaciter medelatur ergo cordi largitur. **S**econduum est deuota eucharisticie manducatio. **N**am ex ea

Capitulū LXXVII

He reliquie viciose ipedimenta aī am ne possit in xp̄m p amore assurge
rē. Parant em pigris frigidisq; humorib; t q; sacramentū eucha/
ristie ē sacramentū amoris t ignis. t ab ardētissime charitatis. id
dū sumit ab aī languēte frigida t indeuota quicqd illic viciōsū ē
suo igne cōbunīt. t inclinatōb; pristinis e. pulsis habet? inserit op/
timos t pmis longe p̄trarios. Hoc mō aī purgat. illuminat. pficiē
vtia nō sit qd an fuerat. Prēterea p hoc sacramētū hō maxime vnit
mortis passionib; xpi. q oīa mala nra cit? expellit. ac pinde hō s̄cē
tur nō solū culpas veruetia peniaz t reliquias purgatoeꝝ. **Dñeꝝ.**
Hinc optime liquet q ex q hō p̄ frequētē cadere in mortale petim.
sō d̄z se diligētē exercitare in istis duob; sacramentis. Nā p̄ pniāt
hō resurgit a lapsū t vitā recuperat t amicitia dei. t p eucharistia cō/
tra reliquias vires resumit sp̄iales t fortitudinē ac robur multiplicat
Sz nūc de tertio remedio aliqd dīcito. **R**aymūdus. Terciu ē vo
lūtaria tribulationū p̄fessio. Tribulatio em t afflictio retrahit aīaz
a carnis delicias a mudi oblectatōb;. ab inordinatis rerū periturarū
amorib;. t tanq; in camīno ard. ti aīam purgat t clarificat. Dū em
qsi qdā flagello cogit ab amore rerū visibiliū recedere ardētius t ex
pediūt p̄git in amorez dei. Poro amor dei dū fuerit tribulatōb;
admituit reddit eas leues. portabiles. voluntarias. iocūdas. merito/
rias. t supra modū aīam repurgantes. Atq; hoc pacto aīa roborat.
illustrat. pficiet. t inflamat. t cū xpo insp̄abilis vnit. **Dñeꝝ.** Nūqd
ad purificandā aīam solū sufficit amor xpi. nisi enī tristissimus ille
aduersitatū fornax associet. **R**aymūdus. Nō vtq;. Hia em hūa/
na cū habeat liberū arbitriū nō cogit ire ad xp̄m nec a suis abcedere
voluptatib; nūlī ipa velit. At qm̄ celestatiōes aīam ligat cū sua carne
sō ipa tribulatio iā oīno necessaria ē. q instar mallei p̄cūtient̄ aīam
cogat ad xpi amore p̄perare atq; inherere. **Dn̄icus.** Inuēti sunt ali
q̄ nōnulli innocētes atq; optimi viri q magnis sunt aduersitatib;
examinati. numqd istis fuit tribulatio necessaria cū nihil haberet qd
purgaret. **R**aymūdus Difficillimū ē aliquētā innocentē p̄duce/
re in mediū q oīno nihil in se habeat qd emūdef. cū in multis deliq/
tūtis oēs. **S**z esto. Est tñ sp̄ t ibulatio necessaria t ad purgādos
vicioſos affectus ut in penitentiib;. t ad tenacius aīam xpo glutinā
dā t ferocius vniendā ut in innocentib;. Hoc igit̄ firmissime obser/
ua. q sicut sacramēta sunt aīe necessaria ad salutē. ita t tribulatiōnes
sunt necessarie instar ignee fornaci cū suis follib; v̄t aurū examinet
purget. illustret. **Dn̄icus.** Libens assentior sermonib; veritatis. **S**z
dīcito mihi. cū multi hinc exerant nouiter penitentes. de qb; certū ē q
nondū ad purū exorcerint scoriā pctōz. nec ad liqdū scelez suoz re/
liquias purgauerint. Quid rogo de istis in alia vita futurū renig.

Nota de tribu/
lationū volūtā
ria p̄pessione.

Dyalogus Sextus

Nunqđ dānabunt. Sz sunt penitētes. nūqđ ad gloriā trāfferentur
Sz adhuc sunt in reliquijs r̄ fecib⁹ suoꝝ scelerū p̄fluentes. Ray-
mundus. Ecce hec questio tua cogit nos oīno post hanc vitā locuz
ponere purgatorij. Cū em̄ culpe debeat plena punitio. h̄ q̄ppē exigit
diuina iusticia. iō oīs aia q̄ nō ē in hac vita sufficienter punita anq̄z
translat in p̄sortiū dei. r̄ illa serenissimā oīpotens faciē possit aspice-
re ncce h̄ in alia vita puniri. tribulari. atq̄ ita purgari. Ulez q̄ di-
uiна iusticia ē in summo gradu iustissima r̄ severissima r̄ malorum
districtissima p̄secutrix. iō mala q̄ p̄ semetipm deo punit post hāc vi-
tam tanta aīaduersione penar p̄lequit ut nulla mens id possit aliqui-
tenus cogitare. Idcirco illa aia q̄ sufficiēt nō purgat in curia mis-
ricordie dū hinc exit cadens in manū iusticie amarissima expieſ tor-
menta oībo huius mūdi acerbitatib⁹ grauiora. Et quāto p̄fundius
trāscuntū rerū delectatōes in aie medullas penetrauerint. tāto ad in-
timā tormēta illa descendet. Qd em̄ tenacius p̄cretū ē acnori eget cō-
fricatōe. Et qm̄ oīs purgatio fit p̄ suū ſrū. iō sicut aia ē in blāndia
voluptatib⁹ inqnata. ita acerbissimis ignib⁹ expurgabil. nō tñ sine
amore dei in aia exīte sine q̄ nulla tribulatio ēē p̄ salutifera. Dñi-
cus. O quāto satius q̄zō facili⁹ ēēt hoī in hac vita sua delica mūda
re q̄ illis intolerabilib⁹ supplicijs infelicitēter reſeruari. vbi ē r̄ crucia-
tus amarior. r̄ pena p̄ductior. Sed nos ceci vecordesq; h̄tūne p̄nē
vite huius dissimulantes aut nescientes eam vslq; in aliamvitā non
sine maximo dispendio nostro differimus.

Que sunt illa q̄ possunt induſe

rehoiem lapisum ad penitentiā ¶ Caplin. lxxvii
Raymūdus. Ulez tu dicas. oēs ad pniam legnes sumus eo q̄
ignorēmus magnitudinē vtrutis ei⁹. Cū si nō tibi videt ipor-
tūm. introducā breuiter aliq̄ incitamēta q̄ hoiem dirigat ad pniam
Dñicus. Queso vrid oī feceris. Raymūdus. Primum qd ho-
minē p̄uocat ad pniam ē. q̄ ipa pnia supra modū placet altissimo
deo. Nā cū deo nihil aliud detestat q̄ ipam p̄cū maliciā. eo q̄ supba-
ceruice p̄tra dei rebelle se erigit. idcirco is summe venit in grāz dei q̄
toto corde. ore. atq̄ ope p̄ctū impugnat. p̄fundit. deſtruit. explodit.
Atq̄ iō pnia spūs tribulati ē exceptissimū sacrificiū deo r̄ suane
fragrans in ſpectu ei⁹. Scdm. q̄ pniam hō nō ſolū placet deo. Sz etiā
vniuersis amicis dei. Quia gaudiū fit angelis dei ſup vno p̄tore pe-
nitentiā agere. Tercium. hō p̄ pniam q̄ erat penit⁹ cōſtrictus r̄ p̄ditus
et eterna morte pemptus. repat. viuificat. ſaluat. r̄ ſe ſuo cū gaudiio
reſtituit creatori. in cū ſinē dirigendū ad quē dicit⁹ r̄ redēptus fue-
rat. Quartū. q̄ pnia zhō p̄tingit ad viſionē. dei ſymmi dei. eterni dei.

Capitulum LXXVIII

Penitentia enim est principium atque optimum quo cor hominis mundaatur et soluta videtur deum. Ideo bene munera cordis ipsi enim deum videbuntur. Quintum maxime inducere nos dominus ad priam oculum divine circumspectonis quia omnia secreta hominis intuebitur. Debet igitur summo pote primus cere ne teneat in corde suo inimici dei. ne ipse hospitium nutriat. diligat. defecdat. Quis in regno Hispanie auderet hospitio recipere et enutrire capitale aduersarii regis ipso pente. videtur. tradicete. quod auderet ingredi dominum regis et portare atque obijcere oculis eius imaginem depictam inimici sui. Quis rursum tam ingratius auderet vivere de mensa regis. et ipso sciente alere inde hostem suum. Pertimescat igitur homo pectorum ne si deo videbatur hostem suum hospitio cordis receperit ultionem expiatam amaram et cum ipso hoste in abyssum rotetur inferni. **Dominicus.** Quis non miretur indulgentia dei clementia quando videt nos quotidie suos hostes hospitio recipere. amare. nutritire. defendere. et non dulcis miseratio pectus nobis. et insuper nos souet. defensit. protegit. Nos suis fauemus inimicis. et dyabolo suorum pertinaciter inheremus. ipse nos expectat. puocat. et ad veniam clementer inuitat. **Raymundus.** Sextum. ad priam nos inuitat iustissima et acerbissima pectorum punitione. quocquam aut corde aut voce. aut ope peccatum non ceperit. an dei homini tribunal examinari. examinatus homo districtissime puniri. Septimum. ad priam nos puocat certitudo mortis et hore mortis incertitudo. Sed homo pectorum multo est omni amante ac furioso demetior quando in tanta ambiguitate et incertitudine labilis vite. audet ad unam horam in suis sceleribus permanere. exponens se infelix eterne mortis piculo. Octimum. ad priam nos impellit pectoris mors Christi et rosenus sanguis eius quia in remedio pectorum effusus est. Hec mors hic sanguis illi non perderunt in gratia quia priam agere tempserit. quia clamante Christi sanguinem et ad gram in uitatem surda aure trasierit. cui eterna damnatio verissime manet et supplicium semperternum. **Dominicus.** Stupendum profecto est quoniam possit homo ultra suum diligere pectorum pro quo deus et morte perfudit et sanguinem fudit. Num potest scipio pectorum malum quia nullas extra se res vult habere corruptas. non domum. non vestem. non uxorem. Quid tam morte dignus quia ait eterno victoria conteneremus et res cito picturas amare. terrena sectari. et celestia negligere. extra se oculum operam impediens. et ad scipium non semel introsum aduertere. pulcre omnia foris disponere. et internum decorum per nihil habere. alias rez dana reformare. et propios defectos inemendatos dimittere. ab aliis iusticie debitu exigere. et nullam sibi ipsi iusticiam progare. a nemine noceri velle. et seipm suum singulare. alias res oculis velle cognoscere. et seipm nolle respicere. **S**ed coprimum zelum meum. tu vero ad alia quae res stat sacramenta progredere.

De quinto sacramento quod est

M. i.

Dyalogus

Sextus

Extrema vncio. qd quā daf hōi bñ esset grā

Capitulū. lxix

Rymūdus Post sacramētū pnie (de qd nūc satis diffuse locut⁹ sumus) sequit extreme vnciois sacramētū. qd hō recipit bñ esse. qd disponit ⁊ pparat ad sciam sanitatem ⁊ vigorem spūale. Curat enī hec vncio oēm laguozēz morbū aie. ⁊ reliqas oēs eliminat. ⁊ nō inqz etiā corporis egitudines sanat. **Dnīc.** Sz quare vocata hoc sacramētū vncio extrema. **Raymud⁹.** Quia extremo vite tēpore hōi infirmati ⁊ mori incipiet tribuit. Ex hēm nūce est hōiem hinc exire. ⁊ ad eternā requiē quā p pñiam meruit pficiſci. ⁊ qd aia a sua carne grauat. trahit. inficitur. macilat. ⁊ debilitat. iō indiget nouo vigore vt in tā graui agone mortis nō succubat. nō titibet. nō desperet. Sz magis in dei amore roboret ⁊ xpī desiderio copulet. Duo qppē pci pua sunt qdā iam impediūne recto tramite puolet ad deū. vnu ē debilitas qdā ex pctō terelicta. aliud ē ageris multo venialū pctōz qdā tidiē exaggerata. Propter hec duo mala remouēda daf extrema hec vncio p quā aie debilitas roboret ⁊ pctō oē veniale diluē. ita tñ si deno illa vncione hō recipit ⁊ mēte sua ad deū puerterit. **Dnīc.**

Nūc qd paucis oſcēdit qd hec vissibilis vncio interius opetur

Nota qd hec vncio interius operat **Raymudus.** Sicut exterius vides qdā fieri medicatioem cum oleo in egrotatis corpe. ita scāl⁹ qdā introisum aia p dei grām curat. et vt ad celū vel ocius enolet roboret. **Preterea.** exqđ mors ingressa ē p fenestras nřas. iō sit vncio in septē corporis ptib⁹. Uingunt enim oculi aures. nares. man⁹. pedes. labia. ⁊ renes. vt fecēt ipam aiam hō sacro disponi ad plenitudinē sanitati deletis pctis oib⁹ qd his septē corporis ptib⁹ omittū. **Preterea** sicut oleu nō mixtū nitidū est ⁊ terebrat. ita hec vncio qd fit simplici oleo. scīciā hōis mūdā facit dei grā refus gētē. **Cler⁹.** qd p hō sacrum sit curatio venialū pctōz. iō nō daf pūulis qd ignorat pctō. Et qd in hō sacro regris deputatio sursum levias. iō non dñ dari nisi qd deute id postulat mēte ad supna porrecta. At qm daf p modū curatōis. iō nō tribuit nisi multū infirmatib⁹. vt exterior qdī medicatio interiorē aie medelā fecit. **Dnīc.** Cū p hōmōi vncione corporalis infirmitas raro adiuueat. qd hō tali signo qd falsum videtur res verissima demonstrat. **Raymundus.** Licet tali vncio morbi corpore nō sanat. nō tñ ppterēa signū ē fallū. qd nō daf ad corporeā curatōem. Sz vt sic signū. qd sicut oleo corpus egrotū pungit. ita egrat intus aia spūsceti crismate in orat⁹ p qd ipa roboret. vegetat. alleuiat. trāquillat. letificat. ⁊ vt moribūdi corporis molestias fortiter pferat solidas. Hinc nūc breuiter aia duerte inter pfirmatōem ⁊ ista vncio nē pulcrā dnīam. Confirmatio pfectū in oleo ⁊ balsamo. vncio aut̄ in oleo solo. Illa in hōbis sit indicatiuīs. illa in hōbis deputatiuīs. **Oratio** em̄ egris nccaria ē morituris. ⁊ ad dei terribile iudicium migraturis

Capitulum LXXX

Preterea illa sit signo sc̄to in medio frōtis. ista in septē corporis p̄fis
Illa dāt t̄p̄sanitaris. ista aut̄ t̄p̄ male valitudinis. Illa et adultis
dāt et p̄utilis. ista solū dāt adultis. **D**ñicus. Breui admodū ser-
mone insufficiēt huius sacramēti frōtē atq; necessariā vtilitatē expli-
casti. vt merito ois q; in morte vaget illud debeat toto corde deuot̄ ex-
poscere. recipe. cōp̄lecti. quo reliquie leuant. venialia dimittuntur. aīa ro-
borat. et ad ingressum regni celestis coaptat.

Sextū sacramentū est ordo per

qd̄ charac̄ ip̄mis sp̄ualis p̄t̄s. sacra salutis m̄strādi. Capl̄m. lxx

Raymundus. Sicut iā satis aduertisti q; ista sacramēta que
hōies q; hec possint sacramēta perficere et ministrare Uerū q; hec sagra
mēta sunt xp̄i. et nullus p̄pria auctoritate p̄t̄ res alienas disp̄lare.
Iō nece est ut xp̄s ordinet viros aliquis q; sua possint sacra hoib; in cōe
distribuere. Est igit̄ nc̄ccaria p̄t̄s in terris disp̄sandoꝝ sacramētoꝝ

xpo dño id largiēt. id ordinat̄. **D**ominicus. Dic ego duo ē re

cessaria hoib; ad salutē intelligo. Pr̄mū ē ip̄a gr̄a p̄ quā regenerant̄

et p̄ficiunt̄. scđm ē huius gr̄e p̄ sacramēta ministrādi officiū. Et in his

dñob; totū p̄sistit hūane salutis p̄plemētuꝝ. Sicut enī ad generatio-

nē hōis p̄curūt̄ deus creator et hō genitor (hic nempe cariē admīni-

strat et deāiam) Ita in hoib; regeneratōe p̄ sacri q; res s̄t̄ visibiles cō-

curūt̄ etiā deā hō. nā hō administrat corpore sacramētoꝝ sublātiā. et

deus inuisibilē gratia. Sacramētuꝝ enī tenet modū corporis. et gratia ē

sicut inuisibilis alia. Et sicut in naturali generatōe pater hō corpus

tribuit. s̄z aliam donare nō p̄t̄. ita p̄t̄s ministrādi reo sacramētoꝝ vi-

sibiles dari potuit hoib;. s̄z p̄t̄s gr̄am creādi seu p̄ferēdi penes solū

residet salvatorē. S̄z quare h̄ sacramētuꝝ (de q; nūc agim⁹) vocat̄ ordi-

nis sacramētuꝝ. **R**aymud⁹. In isto sacro qđā gr̄adis auctoritas et

honoris p̄t̄s aliquis viris tribuit̄ qua supra ceteros hōies alti⁹ ele-

uant̄ et qbusdā gradib; attollunt̄. Ubi aut̄ ē vñus altero supior illie

ordo sit necesse est. q; inter xp̄ianos vñū attollit̄ sup̄ altero. Sicut enī

oia mētra hūani corporis in hoc aueniūt̄ qv̄iuūt̄. et calēt̄. q; nutrīunt̄

et mouent̄. lōge tñ differunt̄ penes officia singulit̄ distributa. Ia oīa

xp̄isideles in fide. s̄c̄. et charitate p̄curūt̄. s̄z dignitatis p̄t̄s vñū ele-

uat̄ supra aliū. Et iō xp̄ianā gentē in duos nc̄ccario pp̄los subdiui-

dim⁹. vñū s̄z layci. et vñū clerici. At qm̄ clerici distributōe sacramēto-

tuꝝ xpo prime appropinqt̄. iō ē laycis dignior. sublimior. nobilior.

Dñicus. Intelligo ordinē. cupio tñ nosse q; hic ordo dāt p̄ mo-

dū sacramēti. et an h̄ sacramētuꝝ recipiēti gr̄am largias. **R**aymud⁹

Exq; sacramētoꝝ mūisti. dñit ab alijs separāt̄. et attollit̄. iō necessariū ē

Duo s̄t̄ hōi ne
cessaria ad salutē

tem

Quo ordo sit
sacramētuꝝ

Dyalogus Sextus

ut hoc fiat p aliqua signa manifesta. Nā sicut xpian⁹ dū separat p bā
ptismū a nō xpiano recipit caractere in aia indelebilē. ita dū hō xpī
anus accipit tā grādē ptatē sup̄ ceteros vt possit sacramēta ūscere t
ſerre imp̄mis ei caracter imortalis p alio signa manifesta. atq̄ ideo

Sacram̄ ordi optuit vt tal̄ ptas p modū largias sacri. **D**nicus. S̄z nūqd iste ca
nis grāz nō laracter ip̄ressus dū ordo ūser gra dici d̄z Raymūd⁹. Licet ille cara
ct̄. S̄z potestate cter sit res inuisibilē aie imp̄sus. nō m̄ ē gra. S̄z est qdā spūalis pr̄as
a xp̄o collata q̄ in eternū deleri nō p̄t. Nā q̄ alij xpiani assimilat xp̄o
p̄ gram. iō opt̄z v̄ltra. hāc grām quā etiā istū in alijs sacris recipi
unt aliud qddā ip̄s in aia imp̄mat p qd̄ sup̄ altos eleueū t xp̄o pro
pinqu⁹ ūperit. Idcirco q̄uis hm̄oi hō pdat grām sibi collatā nō m̄

Nota characte iō pdit hāc inuisibilē ptatē. q̄ illi vt character indelebilis p̄senerat
rē ordinis inde. **D**nicus. S̄z quo p̄bas rogo q̄ ista ptas nō possit amitti. **R**ay
mūd⁹. Ista ptas ministrādi sacra nō das his q̄b̄ das ppter seipso s̄z
pter alios q̄b̄ nccē ē ex sacramēt̄ accipe grām. iō opt̄z etiā hi mi
nistrī suā grām peccādo pdat nō pdat en indelebilē ptatē. Preterea
sacerdoti⁹ posset suā amittere ptatē. dāna maria xpiano pplo pueni
rēt q̄z ois tuc salus vel pditio ad bonitatē vel malicia p̄ederet sacra
donatis. esetq; nimis ifelicitē nře. p̄sum sanitati. Preterea ordo sa
cerdotal q̄ ē inter oēs p̄ncipalior magnā h̄z cū liberō ar. p̄cordia. Nā
sicut libez ar. ē imortale. ita t sacerdotiū. Et sic li. ar. etiā si fuerit cor
ruptū ē m̄ naturalē pre cereris creaturis deo pxim. ita t sacerdotiū q̄z
sit viciōsus t scelerib⁹ plenus. in ptatē m̄ q̄ fungi sp̄ p̄manet ep̄o p
pinqu⁹. Nā exq; sacerdos nihil gre in aia tribuit. h̄z foris sp̄es visibili
les admīnistrat. iō sua vel bonitas vel malicia nihil efficit ad sacri vir
tutē. ita m̄ dū faciat sicuti fieri xps iſtituit. Quēadmodū em̄ hō equē
generat siue sit bon⁹ siue sit mal⁹. t deq; cliter aiam donat. ita bonitas
t malicia sacerdotis nihil ip̄edit q̄n de optim⁹ sp̄ der grām sacramēt̄.
Hinc etiā p̄z q̄ hō alioq̄ xpianus a sua grā relapsus p̄ nihilomin⁹
recipe ordinis sacrim. q̄ nō pregrit bonitatē p̄sone. S̄z solū sufficit q̄
sit xpian⁹. **D**nic⁹. Quātū ego ūsidero ptas q̄ in sacro ordinis ūser
sicut hois grām nō exigit. ita etiā nemine meliore reddit. Puto tū q̄
hm̄oi ministrū ūscere ceteros antecedit altissima ptatē. ita etiā d̄z magna
scrutate p̄cedere. q̄z als tā magnifica sacra no poterit ab eo digne mi
nistrari. **R**aymūd⁹. Recte arbitraris. Qui em̄ res sacrosas admini
strat tenet ip̄e t scetus t bon⁹ h̄ri. alioq̄ in suā p̄nciē t pditōem cla
borat. Quātū tū attinet ad sacramēt̄. ūtē nihil officit alijs si ma
litis t indign⁹ fuerit. Hoc tū vez ē q̄ si tis q̄ ordīes recipit fuerit i grā
copiosi⁹ illi grā cumulat. si mal⁹ fuerit in suā qdē p̄nciē ūscraf. S̄z tū
p̄manet ūscraf⁹ t nō magis p̄tudicat sacris q̄z mal⁹ apothecari⁹ op
eris a se ūdit medicinis. **D**ominic⁹. Hinc lucedari⁹ appetet q̄

Capitulum LXXXI

ls q̄ vult recipe xp̄i grām in sacramētis nō d̄z ministrat̄is maliciam cogitare. cū nullā tribuat sacramētis v̄tutē. nō maḡ q̄ apothecari q̄ medicinā p̄ficit. q̄ tñ nō dat herbis v̄tutē neq̄ radicib⁹

Sacramētū ordinis principa

liter respicit et ordinat̄ ad sac̄m eucharistie ¶ Capl'm. lxxi.

Raymūdus. Nūc sup̄est ut breuiter dicam⁹ hui⁹ sacramēti respectū. Cū em̄ certissime p̄stet q̄ sacramētū eucharistie sit sum mū et maximū oīm sacramētor̄. eo q̄ ibi p̄tineat totus xp̄s de⁹ et hō iō sacramētū ordinis e⁹ directo et p̄cipue respicit p̄tatem q̄ dāt sup̄ sacramētū corpis et sanguinis xp̄i. et ppter hoc est p̄ncipalr̄ institutum. Et q̄ hui⁹ p̄tatis gradus ev̄ltimus. iō nccē e⁹ ascēslum ad hūc fieri p̄ alios grad⁹. hoc ē p̄tates alias iſeriores donec pueniat ad sum mū. Tinctor̄ em̄ anq̄ ponat in pāno crudo vltimū coloř ac nobis- lissimū. p̄mū inserit alios colores min⁹ nobiles q̄ viā faciat ad colo rem vltimū. Et iō ad sacerdotiū sex gradib⁹ ordinat̄ fit sensim ascēsus. Primus grad⁹ ē p̄tās ostiarii. sc̄s lectoris. terci⁹ exorciste. q̄re⁹ accoliti. q̄ntus subdiaconi. sextus ē diaconi. vltimus sacerdotis. Et q̄ tales p̄sonae ab alijs distinguit̄ et eleuant̄. iō op̄ez q̄ sit qdā d̄ma visibil. et iō an oīa tonsura p̄cedit. p̄ quā tāq̄ in signo a laycis separantur. Uer q̄ sacerdotiū (vt iā dixim⁹) liberio arbitrio p̄pat. iō sicut li- berū arbitriū ē deo xp̄iū p̄ naturale v̄tutē. ita sacerdos ē sacramēto eucharistie maxie p̄tinquis p̄ p̄tatem sacerdotalē. Itē sicut oēs cre- ature p̄ liberū arbitriū ad deū copulan̄. ita oēs iſeriores grad⁹ p̄ sa- cerdotiū sacre eucharistie p̄tingunt̄. Et sicut hō p̄tinet in se oēs crea- turas. ita et sacerdos ppter sex grad⁹ oēs etiā xp̄ianos. Itē sicut p̄tās liberi arbitriū ē supra alias p̄tates naturales. ita natura sacerdotalis gl̄e oēs sup̄ v̄tutes sp̄niales. Itē. sicut p̄ p̄mū hoīem quē fecit deus multiplicauit alios hoīes. ita p̄ p̄mū sacerdotē xp̄m quē de⁹ instituit alios multiplicauit sacerdotes. **D**icitus. S̄z nunq̄d ppter solam eucharistia ē sacerdotiis p̄tās instituta. **R**aymūdus. Nō ppter so- la eucharistia. s̄z tñ (vt dixi) p̄ncipalr̄ ppter eā. **D**icitus aut̄ p̄tāt̄ iudi- catoria p̄tās q̄ in sacramēto p̄nī necessaria ē copulat̄. q̄ nemo p̄ di- gne sumere eucharistie sacramētu nisi p̄bus a p̄co soluat̄. Et sic sa- cerdos sedario recipit p̄tatem iudicat̄ et absoluēdi. que p̄tās clavis vocat̄. eo q̄ intronittat hoīes ad xp̄i corporis sacramētu. ad xp̄iano- rū p̄sortiū. et ad regnū celoz. **D**icitus. Placer q̄d̄ dicis. s̄z alio qdā dā qd̄ me p̄monet. Cū nullus xp̄ianus possit sibi p̄ dare p̄tarez lu- pra sacramētu corporis xp̄i. iō videſ oportere eā ab alio qdā sup̄iore recipe. et q̄nō ē p̄cedere in infinitū. idcirco optet s̄stere in aliq̄ mar- mo sacerdote supra quē nemo sit. **R**aymūdus. Dixi paulo an oīa

Dyalogus Sextus

sacramēta p̄fluere a xp̄o maximo sacerdote. **V**lex q̄r oportuit illūni
ascendere in celū. iō p̄ leip̄m aliq̄s magnos p̄stituit sacerdotes qb̄ po-
testatē p̄tulit alios epos t̄ p̄s byteros ordinādi. t̄ vñū pre ceteris lo-
co sui vicariū p̄stituit q̄ haberet penitentiā lōge sup̄ alios. in q̄ tāq̄z
in uno capite oēs xp̄iani fidei r̄ viuere. **H**ic ē petr⁹ apl⁹ t̄ oēs sum-
mi pontifices sui leq̄ces. q̄ gerit plonā xp̄i. q̄ h̄z vñem p̄fatem t̄ illu-
minata sacramētu ordinis p̄ferēdi t̄ oia p̄cā penitentiū xp̄ianor et
oia sclera iudicādi. absoluēdi. donādi. **D**icitus Egisti satiū q̄stiu-
cule mee. **V**lex q̄r paulo an in laycos t̄ clericos xp̄ianū pp̄lm p̄fir⁹
es. iō cogor ultimare inter laycos etiā inueniri aliquā ordinis p̄fate
p̄ quā vñus sup̄ alterz eleuer sicut nūc in dero demōstrasti. **V**idem⁹
en sup̄ opifices t̄ mercatores eleuar ciuilū cansaz iudices. tū mili-
tes. tū barones. tū comites. deinde duces t̄ reges donec venias ad
impatorēm qui caput est omnīū.

De septio sacramēto qđ ē mēl- moniū. p̄ qđ dāt bñ eē t̄ grā t̄ remedii p̄ pc̄m

¶ Capl̄m. lxxix.

Raymūdus. Si cupis ordinē p̄fatis laycalis plen⁹ agnoscē
Re legelibrū meū vn iste trāsumpt⁹ ē. nos ad finē p̄perantes
necessariū tm̄ hic intendim⁹ imorari. Pauca igif nūc de sacramēto
m̄rimoniū eloquim⁹. Cū dñs deus p̄mū hoiez p̄ditū in paradyso p̄o
suisset. p̄tuo feiam de sua carne formata illi in m̄rimoniū copula
uit. vt p̄ hanc p̄iunctōem visiblē alia copula innisibilē (q̄ ē hois cuž
deo t̄ in q̄ salus hois p̄sistit) mōstrarēt. Propter duas itaq̄z rōnes
de hoc sanguinū m̄rimoniū. Una vt eēt generādis multiplicādīcē
hoib⁹ aptissimū instrumentū. Altera vt eēt p̄iunctōis inter deū t̄ ho-
minē visibile signū. **V**lex vt ista posterior copula hois cū deo p̄fect⁹
ab hoie notare. iō duas a principio fecit deo mirabiles p̄iunctōes. vna
qua sociavit aīam cū carne. t̄ ista ē naturalē. t̄ vna q̄ p̄lunxit virū cū
muliere. t̄ ista ē voluntaria t̄ sacramētalis. Ista p̄ma p̄iunctio ē signū.
et iō ē scđa nobilioz p̄ma. Nā sicut aīa ē dignior sua carne. ita vir sua
muliere. Itē sicut vna aīa vna tm̄ h̄z carnē. ita vñ⁹ vir vna tm̄ mulie-
rem. Itē sicut aīa nō p̄t a sua carmenī morte iterueniente separari. ita
vir t̄ mulier nīl p̄ mortē diuidunt. **D**icitus. Quatū ego aiadue-
to. sicut p̄ma p̄iunctio ē p̄cipue signū scđe. ita ista scđa ē signū tercie q̄
ē p̄iunctio aīe seu hūane nature cū creatore. q̄ ē oīm maxima t̄ p̄stat
tissima. sine q̄ incassum cetere estimant. Nā sicut caro p̄ aīam. t̄ feia
p̄ virū sublimant. vñificant. nobilitant. ita humana natura attollit
et vehementissime dignificat p̄ copulā federis q̄ creatorū p̄iungitetur.
Raymūdus. Sicut ḡ due sunt p̄iunctōes visibiles. vna aīe cū

Propter duas
rōnes deo
m̄rimoniū
istituit.

Capitulū LXXXII

came. et altera viri cū muliere. ita duas nūc q̄so copulas spiritales intellige q̄bo hūana natura p̄t cū deo sociari. Una ē instar aie cū carne. et fit p̄ vniōne psonalē q̄ deus et hō in xp̄o pueniūt in vnitate psonae. Illia ē instar viri cū muliere. et fit p̄ voluntariā p̄nāqz dilectōez q̄ etiā sponsa suo sposo salvatori strictis amplexib⁹ copulas. Et sicut de complexu maris et feminæ nascunt̄ filij naturales. ita ex copula xp̄i cū ecclia filij generant̄ q̄ttidie spiritales. Et sicut mulier ē formata de viro ita ecclia de xp̄o. Et sicut vir et mulier h̄nt in natura 2formitatem ita xp̄s ecclie p̄format̄ p̄ suā humanitatē. Et sicut inter virū et mulierem ē summa dilectio et sunt cor vnu et aia vna. ita ecclia xp̄pm et xp̄s amat ecclesiā. et tradidit p ea in morte aiām suā. Preterea sicut sponsus ornat et decorat sponsam suā. ita et xp̄s sp̄uālib⁹ monilib⁹ int̄decorat ecclesiā. Id sicut sponsus sponsam suā ne lascivias castigat. ita et xp̄s ecclesiā. Et ut oīa in vnu p̄ferā. sicut se h̄z bon⁹ sponsus ad suā sponsam. ita xp̄s ad suā se gerit eccliam. Dñicus. Pulchra vtriusqz ad inuicē matrimonij p̄paratio. Sz q̄ rōne obsecro sacramentū matrimonij inter alia noui testamēti sacramēta nūeraſ. cū ipm antiquū sit et nō nouū. Raymūd⁹. Sacramentū m̄rimoniū sicut a p̄ncipio fuit institutū ad scandā p̄mā p̄iunctōem sp̄uālē q̄ fuit inter naturā hum. inā et creatorē. ita tā denouo debuit institui ad scandā nouā copulā q̄ ē inter redēpta eccliam et salvatorē. Estigif m̄rimoniū et antiquū et nouū fz diuersis respectib⁹. et iō merito p̄t cū ceteris sacramētis estimari. Dñicus. Qm̄ igif m̄rimoniū ē nonne gre sacramentū et oē sacramentū certā dat grām et speciale aliqd q̄ hō indiget adiutoriū. rogo te vt dicas mihi qđnā ē illud adiutoriū gre qđ in h̄ sacramēto xp̄s dñs elargif. Raymūd⁹. Sicut ipse nostū in m̄rimonio daf hōi facultas ex diuina institutoe vt vtaſ sua p̄iuge ad solo. Nota que grālis p̄creatoem. et ex p̄sequēti daf etiā illi grā cū q̄ illud puenienter daf in m̄rimoniū possit. Qui enī recta intentōe et ad plū generatōem sacramētu recipiūt m̄rimoniū. hmoi etiā grām p̄m̄erent p̄tra p̄cupiscentiā carnale q̄ aia sublenas a corripione et nimio libidinis ardore. vt sit ibi copula singularis. copula utilis. et copula inseparabilis. Ex copula singulari nascit̄ fides q̄ vterqz diuīgū inuicē obligant. Ex copula vti li ſeq̄t̄r̄ bonū plis ad qđ m̄rimoniū ē institutū. Et ex copula inseparabili or̄i bonū sacramēti. qz ē sacramentū sp̄uālis p̄iunctōis sup̄ me morate. Et sic tria bona generant̄ ex m̄rimonio. s. fides. ples. et sacramētū. Hec tria bona excusat. immo honestant̄ ipam copulā carnale et ipam copule p̄cupiscentiā vt actus ille als turpissim⁹ honestus sit et meritorius. Dñicus. Magna certe et admirabil⁹ hui⁹ sacramēti grā. Raymūdus. Audi et alia. Tres sunt in hōe inordinatōes p̄cupiscentie p̄uerse. Prima ē q̄ hō luxuriosus ſepe multas appetit.

Nota duas cōiunctōes sp̄uāles.

Nota que grālis p̄creatoem. et ex p̄sequēti daf etiā illi grā cū q̄ illud puenienter daf in m̄rimoniū possit. Qui enī recta intentōe et ad plū generatōem sacramētu recipiūt m̄rimoniū. hmoi etiā grām p̄m̄erent p̄tra p̄cupiscentiā carnale q̄ aia sublenas a corripione et nimio libidinis ardore. vt sit ibi copula singularis. copula utilis. et copula inseparabilis. Ex copula singulari nascit̄ fides q̄ vterqz diuīgū inuicē obligant. Ex copula vti li ſeq̄t̄r̄ bonū plis ad qđ m̄rimoniū ē institutū. Et ex copula inseparabili or̄i bonū sacramēti. qz ē sacramentū sp̄uālis p̄iunctōis sup̄ me morate. Et sic tria bona generant̄ ex m̄rimonio. s. fides. ples. et sacramētū. Hec tria bona excusat. immo honestant̄ ipam copulā carnale et ipam copule p̄cupiscentiā vt actus ille als turpissim⁹ honestus sit et meritorius. Dñicus. Magna certe et admirabil⁹ hui⁹ sacramēti grā. Raymūdus. Audi et alia. Tres sunt in hōe inordinatōes p̄cupiscentie p̄uerse. Prima ē q̄ hō luxuriosus ſepe multas appetit.

Nota triplices i matrimoniū copulā necesa riām.

Nota tres per ueras i hōi et ordinatōes.

Dyalogus Sextus

mulleres. s^z p grām mīrimonij iste appetit^r restringit ut sit vnicā cō sorte sua p̄tētus. Scđa inordinatio q̄ hō luxuriosus magis q̄rit in coitu sue satisfacere p̄cupiscentie q̄ p̄tem aliquā p̄creare. s^z in mīrimonio grām recipit ut magis cognoscat vxorē gra lobolis q̄ libidinis. Tercia post cōpletā libidinē solet nasci naulea et fastidū e^r mulieris quā cognovit ac tum illā respuit et q̄rit aliā. s^z in mīrimonio dāt gra et adiutoriū ut nullā cupiat extra p̄sortē suā. velitq; sp̄ cū ea inscpabiliter p̄manere. **Dñicus.** Dūmensam clementiā dñi saluatoris q̄ tali sacramēto nris p̄cupiscentiū benigne puidit. Sic enī ip̄ se carnē nos lubrica gerere et sordib⁹ plena. Et iō instituit miserans v̄ illicta desideria licitis mīrimonijs restringant. **Sz** nunc paucis ostende quō mīrimonij sit sacramētu. et qđ illic ē visibile. qđ iustile. **Raymūdus.** Istud sacramētu instar se s^z sacramēti p̄nē. in q̄ nō ē res aliq̄ corporalis. Verba itaq; a viro et muliere plata p̄ que interior amboz p̄sensus exprimit sunt illud totū qđ p̄mū apparet in mīrimonio. et interior ip̄e p̄sensus ē id qđ in mīrimonio fecit. Et inde causat vinculū obligatoriū inter virū et mulierē inuisibile. sp̄uale. qđ nunq̄ dissolutū p̄t. diuina ordinatō id disponēte. Sūt igit̄ tria istic p̄ ordinē. scz v̄ba exteriora. interior v̄triusq; p̄sensus. et ip̄m insolubili vinculū. et hoc vinculū ē sacramētu. qz iunctōez inter deū et aīaz inter xp̄m ecclesiāq; fecit. Vr̄itate huius vinculi vir trāstis in p̄tatez mulieris et eōtō. et tenetē sibi mutuo debitu reddere. Si voles hāc materiā pfecti^r nosse opt̄ te qđ iurisperiti loquunt̄ aspicere Nos qđ nrm fuit lūficiēter exp̄missus. s̄l et de sacramēti vlera disputan dis finē statuim̄. Unū sup̄est ut innūeras grās xp̄o dño hūili corde dicam^r q̄ hysce p̄ciosissimis sacramētis nos lapsos erexit. deo si biqz recōciliavit. de p̄tate tenebrar̄ eripuit. grām nobis et bñ ē p̄tuit. et eternā glāz reprimisit. vt de bñ ē ḡre ad ēē optimū glie trāscamus. **Dñicus.** Ecce hoc postremū qđ de optio ēē glie tetigisti ha ctenus mihi aīm suspēlum tenuit. cupiēs vehemēter agnoscere quo ēē optimū xp̄s miserator largiturus sit. Hoc enī cōplet et summatur totū hoīem. Tu ḡ p̄ tua hūianitate aliqd de hoc oīc edissere.

Oeulti iudicio et ostendit de ne cessitate vētūr cū ḡniali corp̄m resurrectōe

Laplūm. lxxiiij.
P Raymūdus. Facerē. etiā etiā minime rogarē. Nō enī op̄t̄ hoīm (et q̄ hacten^r s̄ḡ loquuti sum^r) dimittere incōsummatū. Egūm^r de hoīs creatōe. egūm^r de sua reparōe. nūc agendū ē de finali eius retributōe. Tripli enī op̄at̄ de circa hoīem. scz ip̄m creando reformando. et iuxta qđ op̄atus ē eq̄issime iudicādo. Cum itaq; sit hoī op̄us dei viuū. nobile. magnificū. et p̄e ceteris creaturis suo p̄ditorū

Capitulum LXXXIII

Amillimū. ideo nō dñ incolumatus imperfectusq; manere. Uer qz
nō p̄t ultimū ɔseq; finēnisi prius opa eius examinēt et iudicent. vt
iuxta q̄litatē sui opis ultime retributois p̄mū sortiat. sive in eternā
penā sive in gloriā sempiternā. Idcirco nūc necē est de hoc ultimo et
generali iudicio paucia dicere. et an etiā futurū sit ceteris rōmīo natu
ralib; demonstrare.

Dominus Ita fac obsecro. ego aures cordis diligēter adinoueo. **R**aymūdus Iudiciū vniuersale futurū p̄ te ipsi⁹

hois natura pbari. Nā cū hō bz a deo liberā volūtate. et ē oper suo^z **D**ilectio iudicium
dñs. iō opa eius rōne arbitriū b; meritoria. et iō etiā iudicabiliā. vt ē futurū p̄t his
recipiāt iudicāte deo vel penā vel gloriā. **J**ustissimum certe ē vt q̄ aliqd rationib;
libera opatōe p̄meruit id a deo in integrū recipiat. vt de te post labo
rē sua merces. **D**ominus. Si homo dñ mercedē sui opis a deo reci
pere. iō manifeste q̄is est iudicū venturū q̄ examineſ et iudicēt qd p̄
meruerit. **R**aymundus Idē pbamus rōne debiti. Bonis eū opib;
debit laus fator et honor. malis vo e diuerso vituperiū ignominia et
opprobriū. Hinc etiā opeſ opa bona q̄ ppter deū sunt facta tantā
recipiāt a te laude gloriā q̄ nō possit ampliō estimari. et opa iniq
in iniuria dei p̄petrata tā grandē execrationē p̄fusionēq; sortiat qua
neq̄at grādior posse donari. Ut igit̄ hec in summo fiat. necesse est vni
uersale iudicium p̄ferri in p̄spectu oīm homi et angeloz q̄ norunt in
ter bonū malūq; discernere q̄ iusta opa ab oībo approbat̄ lauden. et
publice honorens. q̄ vero reproba sunt cū summa oīm execratōe ex
plodant̄. exsibilen. cōfundant̄. **D**omine. Ut istud fiat qd dicas ne
ceſſe ē oīm illic corda p̄scientiāq; palā cūctoz oculis patescere. vt bo
ni cōdem mereant̄ accipe laude. et mali publicā p̄fusionē. **R**aymū
dus Uer tu dicas. libri em. i. p̄scientiāq; et mortui iudicabūt ex his
q̄ scripta fuerint in libris. Tertio pbamus iudicium futurū ex p̄ditōe
oper maloz. Nā opa iniqua suppliciū puniri detet et ignominij.
Nō eū sola pena detet p̄cis. s̄ etiā apta p̄fusio. cum plerūq; hōies
magis timeat p̄fundī q̄z torquī. Ea naqz est oīm sceler et maloz ope
rum p̄ditio vt celari veluti temp et abscondi. Quia igit̄ nemo maliz
gnus vult secrēta fraudis sive nequiciā agnoscī. ideo vt peccata om
nia que nūc sunt occulta extrema et publica retributione feriantur.
necessē est vniuersale apparere iudicium in quo omnia maloz farta.
fraude. artes et ingenia tanta claritate cunctorū oculis patebūt ut
sole clarius videantur. **D**ominicus Ha q̄ insani sunt q̄ vere ve
cordes qui nūc sua scelera vni homini in cōfessione apire refugunt
que in illo tremendo iudicio tam lucida demonstratōne confusibili
ter expandētur. Quāto satius est nūc ea clam prodēdo occulere. q̄
ea postmodū cū summo rubore palā ostendere. et ostendēdo perire.

Raymūdus. Istud certe prōmerens qui hic nolūt vllatenus de

Dyalogus Sextus

ptō cofundi. p̄priā laudē gloriāqz q̄r̄tes. q̄b̄ eterna caligo t̄ p̄su-
sio reseruaf. Quarto pb̄amus iudiciū futurū ex gaudū tristicieoz na-
tura. Necesse est cīm vt iustus de sua iusticia tā magnifice gaudeat vt
pfectus gaudere nō possit. t̄ impius de sua neq̄cia tā grandē habeat
tristiciā vt ea nō possit major haberi. Ut aut̄ istuc sic fiat necesse ēvni
uersale iudiciū. p̄mulgari. in quo boni ab oībo laudati summi gau-
diū. t̄ reprobi ab oībo vitupati eternā tristiciā mereant. Quinto. nō
sum nisi duo iudicabilia. s. opa mala t̄ opa bona. t̄ qr̄ p̄traria iuxta
se posita magis ipa clarescūt. ideo est futurū generale iudiciū in quo
oia opa bona p̄atōne malorū glorioſiſſimē illustrabunt. t̄ mala opa
p̄atione bonorū extrema p̄fusionē sordidēt. ¶ Dñicus. Terribile
est qd̄ loq̄ris. t̄ qd̄ prauorū hom̄ possit aios p̄mouere. Sed nunqđ
hec extrema oīm op̄ez retributio in sola hominis anima fieri debet.
an etiā simul t̄ in carne.

G generale iudiciū oīm corpo- rū mortuorū vniuersalē p̄eq̄rit resurrectōem

¶ Capitulū. lxxiiij.

Plymūdus Diximus p̄cedēti caplo. q̄ generale iudiciū respi-
cit humana naturā. Id humana aut̄ naturā p̄tinet t̄ corpus
et aīa. Nā sicut est natura corporalis tm̄. t̄ natura sp̄uialis tm̄. ita ē na-
tura corporalis t̄ sp̄uialis simul. Quia igit̄ hec natura est iudicabilis
et p̄misibilis. ideo necesse ē vt in corpe t̄ in aīa iudiceſ. Ut aut̄ hoc si-
at opt̄ fieri corpororū omnīi resurrectōem. vt sicut aīa in corpore cū
corpore aut̄ peccauit aut̄ iuste egit. ita etiā cū corpore recipiat quod
promeruit. Et qr̄ illud extremū iudiciū est finalis omnīi retributio
ideo fieri debet generalis omnīi mortuorū resurrectio. Una ergo inse-
parabili cathena colligant t̄ vniuersale iudiciū. t̄ resuscitatio mor-
tuorū. Preterea. mortuorū reiurētio est necessaria propter totius vni-
uersi complementū qd̄ ex tribō constitutis naturis. Quia igit̄ cor-
poralis natura tantū. t̄ spiritualis tantum p̄manent in eternū. ideo
etiam oport̄ vt ex ambob̄ condita natura suscitata in sempiternum
perseueret. Ideo etiā pueri qui ex proprio nihil deliquerunt propter
complementū vniuersi necesse est cū alijs resurgant. Preterea. aut̄
nemo aut̄ omnes certe resurgent. Si ergo aliquis iam resurrexit. ar-
gumentum est q̄ resurgent t̄ omnes. sed christus verus homo iam a
morte surrexit. ergo omnes resurgent qr̄ resurrectio debetur humane
nature. nec est impossibile fieri quod semel iam factū est. Sicut gra-
nu frumenti cadēs in terra dum mortuū fuerit t̄ reuixit multiplici-
tem fructum affert. ita xps mortuus t̄ suscitatus innumerabile cor-
porū resurrectōem operatur. Ita aut̄ resurrectio neq̄z in xpo facta est
virtute humana. neq̄z in nobis fiet s̄z potestate diuina. ¶ Dñicus.

Capitulum LXXXV

Sed quali in corpore mortui resurget **Raymūdus.** Qui membra In q̄li corposa
sunt xp̄i resurgent xp̄o simillimi. in corpe lucido. agili. impassibili. et mortui resurges
immortal. Qui aut xp̄i sunt aduersarij. dissimiles valde xp̄o resur-
gent. in corpe tenebrolo. pōderoso. grosso. passibili. s̄z immortalē ve-
niat et vranc et sentiat sp̄. **L**ū enītus causaq̄ resurreccōis p̄sistit in
merito vel demerito hoīis qđ sp̄ etiā moriētē hoīe pm̄net immorta-
le. **N**e ḡ cassa et inania similitudina humana merita et ne vacuū appareat in
vniuerso necesse ē futura vera corpori resurrectio. **D̄nicus.** Quid
hic origeniste dicturi s̄z q̄ carnis negat resurrectionem. afferentes omn̄
corporeas substatiā in fine mūdi penit' interire. sicut in suo periarchon
origines exequit. **R**aymūd⁹ Origeniste et hoz sequaces id decipi-
unt q̄r nō rectis oculis opa creatoris aspiciunt. Ideo dicunt enim resurre-
ctionē nō esse. q̄r putat p̄fidi hoīes de mortuis extinctis puluerib⁹
deū viuas carnes suscitare nō posse. **D̄ominic⁹.** Licit ego nō dubi-
te qn̄ deus id possit. tu m̄ ostēde quō possit. **R**aymūdus. Si deus
potuit innūerabiles rez sp̄ce simul de terra p̄ducere. facile etiā pote-
rit de suis puluerib⁹ ea q̄ prius fuerūt corpora suscitare. Sicut enim dei
iusticia id req̄rit. ita et maiestas statutis eius id poterit. **P**reterea. si po-
tuit deus tot corpora cōdere q̄ penitus nō erat. q̄r nō poterit reforma-
re q̄ perierat. **P**reterea. si deus poteti manu aliquā p̄stituit corpora incor-
p̄tibilia. vt s̄z celestia corpora. q̄r nō poterit reparare mortalia corpora
nra et ea facere immortalia. **D̄nicus.** Nihil hac verius veritate.

Nūdīcum generale fūcūrum sit p̄ pbari rōne honoris. p̄
fētie et sapientie tei. Capitulū. lxxv

Raymundus. Ego p̄terea magno p̄ te tibi p̄delle arbitror. si p̄bē
tūa generale iudicium futurū ex pte honoris et potentie dei. nō q̄
tibi fidē angeā s̄z timore. **N**ā exq̄ dē suo biplacito nullo aut rogā-
te aut cogēte humānā naturā cū nō eēt p̄didit. ḡ multo magis debitā
faciet meritorū oīm retributōem. **Q**uia nō eēt equū hoīeni libere ope-
rātē creare et opis mercedē nolle reddere. **S**cō. cū finalis retributio
sit op̄ honoris soli⁹ dei extra se. q̄cqd em̄ dē opa⁹ extra se ad suū id
op̄ honorē. **E**t q̄r iudicium finalis retributōis ē ultimū et cōpletum
opus dei circa humānā creaturā. id opt̄ vt in h̄ vltimo ope dē agat
palā manifestādo summū honore sue potētie. sue sapientie. sue iusti-
cie. **P**otētie apparet in tot corporz suscitatoe. sapientia in p̄sciarz dis-
cussionē. iusticia in meritorū eq̄issima distributōe. **D̄ominic⁹.** Hūc
summū honore dē nō acq̄reret exteri⁹ nisi humāna angelicāq̄ natu-
rā ad examē generale deduceret. in q̄ possent sue potētie. sapientie. et
iusticie opa ab oībo videri et p̄medari. **R**aymundus. Preterea istud
iudicium vniuersale cū debet ē summe honorificū. laudabile. glorio-
sum. oīgīs ut illi ciuat aptissime oīm meritorū declaratoe. opt̄ q̄q̄z

Dyalogus Sextus

ut ferant sententie irenucales. et finaliter deinceps meritorum omnium iustissime retributions Requirit enim hoc iudicium ut in meritorum declarationibus ostendatur in indice rectitudine veritatis. in sententiis irenuocabilibus auctoritas et praeceps summe maiestatis. et in retributio[n]e pmiorum suis penarum plenitudo iusticie et bonitatis. Preterea cum istud iudicium sit summe honoris et maiestatis. id nescire est quod fiat cum tanta solennitate pompa et magnificencia thronis et praetribus obsequiis quibus ut taliter infinita maiestatis iudicium decet. Oportet igitur propter iudicariam praetrem quod terore ingreditur et formidinibus appareat dominus formidatus. minax. terribilis. metuendus. et ut hunc terorem exerceat iuxta sua reverendissima maiestate. Dominus. Istud vere requirit respectus hominum iniquorum. quod deum indicet et sua maledicta spernentes mille illi vicebus offenduntur. Erit igitur oboe reprobis incopabilis timor etiam immensus ut non possit augeri amplius. Puto tamen iustos cum securam habeant pacem nihil habere iudicium formidaturos. Raymundus Justis illic tutus erit omnia. Excipiet tamen eum cum summa veneracione ac reverentia. videntes altissimam ei excellenciam. maiestatem. sapientiam. virtutem. dignitatem. Et quod enim istud opus iudicij est ultimum operis suorum id erit purissimum. excellissimum. solennissimum. summe honorificum super omnia opera manuia sua. Dominus. Ex his apte colligimus (cum opus iudicij sit opus summum honoris. iusticie. virtutis et beatitudinis) quod ad deum maxime pertinet facere iudicium et dare vniuersaliter operis sua. Sed quod erit iste omnis iudex. scio quod deus. sed nescio non habere deus ut ipse sit et iudex et retributor quod prius fuit omnis reparator. Raymundus. Ille ipse christus iesus unigenitus dei. cui pater dedit omne iudicium quod si quis homo est. Ideo merito debet homines iudicare. cum et ipse homo sit hominem redemptor et reparator. Dominus nihil verius. ultra praedicere.

Oe excellētia huius diei presece- ris diebus. et de finali retributōne

Capitulum. lxxvi.
Raymundus. Antequam loquiamur de finali omnium operis retributōne. Predica pauca de nouissime diei magnificētia. In hoc die omnium precedentium dies opera congregabuntur et sua mercede recipiunt. In hoc die magnificētius operabitur deus qui in ceteris sit operatus diebus. homines suscitando ac immortales faciendo. et unquamque iuxta quod meruit eterna retributōne donando. In hoc die solus operabitur deus. in ceteris sita homines opera perpetrarunt. In hoc die deus ostendet opera sua praetatis. sapientie. iusticie. veritatis. et bonitatis. plenus omnia opera sua in summam laude gloriar honore. Hic dies erit dies timoris. angustiarum. et formidinis oboe iniquis. Et dies gaudii exultationis et glorie oboe iustis et bonis.

Memoria. Dominicus. Merito igitur hec dies nobis in omnibus dierum nostrorum opera dic iudicij

Capitulum LXXXVI

dirigere. et quod possumus iusticie et iustib[us] operā dare. ne in illo die
corā tato īdīce et oīm hōim atq[ue] angelorū frequētia p[ro]fundamur.
Ubi aut̄ huius memoria diei no habet illic incostātia regnat et ma-
licia et oī opus prauū atq[ue] puerū. Et q[uo]d iudex ille magnificus nec
erare poterit nec corrupi nec decipi q[uo]d oīm scrutaſtrenes et corda. qui
oīa videt et nihil negligit. tō hec assidue cogitātes et h[ab]et diē pre oī
lis h[ab]entes debem⁹ opari q[uo]d bonū ē. Bonorū em labor glosus ē fruct⁹
et regnū p[er]manēs sempiterñ. Nationes aut̄ inique dire erūt p[ro]sum-
matois. **Raymundus.** Ex hoc ipso q[uo]d nūc dixisti finalē elicimus
iudiciū p[ro]summatiōne. q[uo]d fiet in bonorū malorū ab inuicē p[er]petua se-
paratōe. Due em̄ he ḡetes. vna iustorū. altera impiorū cū sint inter se
contrarie. contraria s̄ntias recipiēt. contraria sedes. mercedes. retributio-
nes. Qui em̄ lucifero voluntate pessima adheserūt sua mēbra effecti.
cū ipo in sempiterñ ignib[us] dānabunt. q[uo]d vero xp̄m dñm secuti sunt
cū ipo in eternā gloriā fūstollent. Illi mergent̄ in p[ro]fundissima ab-
yssō. isti leuabant̄ in empyreō celo. Illi ignib[us]. isti deliciis donabant̄.
Illi habebūt socios demones. isti angelos socios sortient. Illi pre
immētis angustiis vulnabūt. isti pre voluptatū magnitudine gratu
labunt. Illis supincubūt obsecrissima et sempiterna caligo tenebrarū.
istis aut̄ d[omi]n[u]s erit in lucē sempiterñ. et lucerna eoz erit agn⁹. Letemūc
habes q[uo]d peccati. collige ex his vltimū hoīs cōplementū. Nā si bonus
indictatus fuerit sortiēt esse optimū cū angelis in regno. sin hoī ma-
lus esse pessimū p[er]petuo possidebit cū demonib[us] in inferno. **D[omi]n[u]s.**
Doc extremo tuo sermone elidit p[er]fisa origenis in suo periarchō
opinio. ubi asserit malos gehēne supplicijs eruditos f[ac]tutes velle ca-
p[er]cere et his exercitos regnū p[ro]mereri supnū. Tu vero qui vtric[us] po-
pulo statuisti limites sempiternos. huius viri somnia penitus vacu
asti. Et q[uo]d nūc finē me video attigisse oīm q[uo]d volebāt ad vltimā re-
tribuōem p[er]uenisse. ago immortales grās dignatōni atq[ue] industrie
tue. Dignationi q[ue]d q[uo]d volueris. industrie hoī q[uo]d me efficacissime in-
struere portuisti. Hū viuo et spūs hos regit artus memor ero huius
optime institutōis tue. vt sp̄ meminerim me a summo creatore cō-
positū. ceteris creaturis lōgissime plātu. mea inobedientie supbia
collapsū mille cū calamitatib[us] interceptū. xp̄i me misericordē redem-
ptū. s[ecundu]m me examini reseruatū. et p[ro] meritis bonorū operū eterna p[er]mia
recepitur. Vlez q[uo]d in lōgā noctē h[ab]cyltimā disputatiois nostre partē
p[er]traximus. vnu abs te mi raymūde efflagito. vt ea q[uo]d inter nos nūc
agitata sum. ē em̄ mis̄i fragilis memoria libris mādes. q[uo]d ego re-
minisci. et posteri hac vtilissima eruditōne possint effici meliores.

Raymūd. Quād p[ro]mus liber oīm a me scrip⁹ app̄me sufficiat.
faciā tñ q[uo]d efflagitas. Nā ex q[uo]d hec nūc māra disputatio succincta fū

Dyalogus Septimus

erit. plana. facilis. acuta. & lepore salibusq; respersa. ideo ante pr^{im}ā editionē multo libētius a plerisq; leget. plerūm cum illa. plurīta te sui fastidiū legētibꝫ generet. ista recreet fastiditos. **C**lex qꝫ obscurā tā nox ad somnū nos euocat. cibo potuq; an̄ corpora foueamꝫ. ac tū postea dulci liceat indulgere spongi. **D**ominus Quāq; tua adhortat ita roborat sim atq; p̄fotus ut carnis delicias nō regrā. pareo mī voluntati tue ut me ad tua iussa p̄num inuenias quē tā beniuolū in meis precibꝫ sum expertus.

Quāt inter m̄gr̄m Raymūdū sebundiū & dñm Dñnicū seminuerbiū disputatio de hoie ppter quē alie creature facte s̄t. ex quarū cognitōe illuminat hō ad cognoscēdū & se. & deū. & alias creatureas.

Incepit septimus dyalogus
pulcerimus ac deuotissimus inter Mariā & Dominicū. de mysteriis sacre passionis dñi nostri iclū xpi s̄g benedicti.

Dominicus Nudius tertius ipso videlicet sc̄to parascēne die cū interestem passioni vñigeniti tui o maria (seqbar eū) timidus cū perto a lōge vidi eū plurima p̄ferebat multa in illū fieri q̄ mevehēreter p̄mouerūt. Neq; em̄ sine mira rōne est cur oīpotēs dō (quē tuū filiū esse p̄fiteor) tā acerba tormenta. tāq; indigna ludibria & p̄bra sustinere voluerit. Optabā anxius & mestus hōz nosse mysteria sed te cū viderē immēlis circūseptā ar̄gustijs & meroribꝫ innueris absorptā nō te interrogare p̄sumpsi. sciens q̄ mihi rindere nō posses q̄ pene mortua videbaris. At nūc cum tā filiū tuū resurixerit & mestitudinē oīm tuā lōge ppulerit. oro te mirissima parē ne fatigeris mihi seruulo tuo passionis vñigeniti tui mysteria. p̄palare. **M**aria Eya mi fili dñnicē infandū (mihi credi) ubes renouare dolorē. Neq; em̄ passionē filiū sine p̄passione. nec lachrymosam sine lachrymis materia poter memorari. **C**lex qꝫ sp̄ cū ingēti fructu xpi passio recēset vt tibi mihiq; fructificē. morē gerā rogatibꝫ tuis. **D**ominicus Ago imortales grās hūanitati tue. q̄ vt ceteris soles ita & mihi q̄z immerito te beniuolā p̄bes. Dic igit mihi o sapientissima bgo qđ cause ē obsecro q̄ dñs maiestatis filius tuus (cui sapientē nō ē numerus) tā ignominiosam subire voluerit. Lur xpus pas. passionē. **M**aria. Dicā paucis. tu mī diligēter aduerte. Post illā sus in generali humane p̄uaricatōis dyabolo decipiēte mina vñiuersalē. ex qua per vñū hoiez p̄ctū introiuit in hūc mūdū. & p̄ p̄ctū mors. & ita in oēs hoiez p̄transiit in quo oēs peccauerunt. post illam itaq; ruinā nemō